

קרוב אליך

עבודת ה' ברוח חסידית

כשחג החירות הרגיש יום העצמאות

ענבל למברגר, חוויית חול המועד פסח בחוות בקעת הירדן

חיל שפגשתי הבקר,
במרפסת ליד החומות,
עם שלושה כדורים בתוך הגוף,
ונפש שלומדת לחיות

אנחנו דוחקים את הקץ! הוא התחיל! הרב יהושע שפירא

חנה סלם

רחמים! מיכי יוספי בסיפור שובר חומות

זה כל מה שיש לך לומר, מצורע? עדה האוזר

ואהבת? ניחא. כמוך?! התוועדות ספירת העומר עם הרב אשר פרקש

מלחמות קיומיות מעוררות שאלות קיומיות

דרור יהב מציע במותחן חדש תשובות לדור התשובה שלפני ואחרי ה-7/10

1 היכנסו לאתר **למלא את החלל**
www.male-halal.co.il

2 **בחרו ועשו מעשה טוב מהרשימה.**

3 המשפחה השכולה תקבל עדכון על המעשה הטוב שעשיתם.

055-5637808

דוא"ל: male.halal1@gmail.com

יום הזכרון לחללי מערכות ישראל

למלא את החלל מחבקים את משפחות הגיבורים/ות

אתר 'למלא את החלל', הוא מיזם הנצחה לאומי, שמאפשר לכם להנציח את הלוחמים/ות ולהמשיך את דרכם בהתנדבות ובעשייה טובה. כך נחזק יחד את המשפחות השכולות, שיקבלו עדכון על המעשה הטוב שתעשו.

אפליקציה

באוויר, בים וביבשה
עכשיו גם אתה יכול!

חדשה!

פירוש
חדש

מעקב
אישי

הגרלות

פירוש
חיטריק

חוויתי
למשתמש

להורדה בחינם

Disponível na
App Store

Disponível na
Google Play

www.yad14.co.il

כשהרחמים מתגלגלים עד לצינוק

חשב לעצמו: אין לי מושג לאיזה צדיק יש יארצייט היום, אני גם לא יודע אם מה שראיתי היה בחלום או בהקיץ, ובין כך ובין כך אני לא יודע אם זה אמת - אולי זה בבחינת "חלומות שווא ידברו"... הוא המשיך אפוא לשיר ולזעוק ולהתחנן את המילים "ויהיו רחמיך מתגוללים" - עד שנרדם שוב מתוך בכי. גם הפעם הופיעה לפניו אותה דמות צדיק שחזר ואמר לו: "צדיקל, חדל בבקשה לבכות, נשלחתי מהשמיים להודיע לך שבקרוב תשחרר". כשהיהודי התעורר הוא אמנם לא ידע אם החלום הכפול נחשב לסימן משמעותי או לא, אך בכל אופן הוא חווה קצת רגיעה - למרות שבדרך הטבע לא היה כל סיכוי לשינוי או הקלה במצבו, כאשר נותרו לו עוד שבע שנים בפנים.

והנה, למחרת בבוקר נפתחה דלת הצינוק והסוהרים הובילו לתא במחלקה מתחשבת יותר. מיד אחרי שבת העבירו אותו מפילדלפיה לבית כלא בניו יורק, וכעבור מספר ימים הוא שוחרר באופן פלאי לביתו, אפילו לא על ידי קבלת חנינה.

עכשיו תקשיבו טוב: בעל המעשה מספר שכשהגיע לבית הכלא בניו יורק ואפשרו לו להשתמש בטלפון, הדבר הראשון שעשה הוא לברר למי היה יארצייט בשבת חול המועד פסח. מי שדיבר איתו טלפונית אמר לו שהוא לא יודע, אבל הוא יבדוק ויעדכן אותו. כשהם שוחחו בפעם הבאה הוא אמר לו לפי תומו שבשבת היה היארצייט של רבי אהרן הגדול מקרלין, מחבר הזמר "ייה אכסוף"... היהודי

שלנו כמעט התעלף מרוב התרגשות.

כדאי לציין שאמנם סיפורים טובים דורשים מקור, אבל לפעמים גם אם אין בידנו מקור מהימן ראוי לנו ליהנות מסיפורים שפועלים עלינו לטובה. בכל אופן, ספציפית ביחס לסיפור הזה, המשפיע הידוע רבי צבי מאיר זילברברג (ובסוגריים: הידוע למי שידוע) אמר שהוא שמע את הסיפור הזה באופן אישי מבעל המעשה.

רחמים בהקדשה

חברים יקרים, חשבתי על כך שאנחנו נמצאים בתקופה שעם ישראל זקוק לכל כך הרבה רחמים, ולכן רציתי להציע שבשבת הקרובה - או מתי שיזדמן לכם לקרוא את הדברים וליישם אותם - נשיר את הזמר "ייה אכסוף", וכשנגיע למילים "ויהיו רחמיך מתגוללים על עם קודשך" - שרבים נוהגים לחזור עליהן כמה וכמה פעמים, אם כי אינני יודע אם יש בכך סדר מסוים - עולה בליבי להציע לחזור עליהן 13 פעמים, כנגד י"ג מידות הרחמים. כמו כן, באמרנו "ויהיו רחמיך מתגוללים" - נניח לעצמנו רגע מלהיות הנושא של בקשת הרחמים, ובמקומנו ננסה לכוון על כלל ישראל, או לאנשים יקרים שאנחנו רוצים להקדיש להם את המילים הללו. בד בבד, ננסה כאמור לזכות לטעום מעט מהטעם הנפלא של השבת כמו רבי מנדל - כאילו זו השבת היחידה בחיינו, כזו שלא הייתה לפניו ולא תהיה אחריה.

לחיים, שנזכה לעורר את רחמיך, ה' יתברך, על עם קודשך ולהשקות צמאי חסדך מהנהר היוצא מעדן, ונחתום בברכת הישועות של חודש אייר - ראשי תיבות "אני ה' רופאך". לחיים לחיים!

שלום חברים יקרים. בשבת זו יחול יום ההילולא של רבי מנחם מנדל מוויטבסק, תלמידו הגדול של המגיד ממזריטש, שזכה לעמוד בראש עליית החסידים הגדולה לארץ ישראל וידוע על שם ספרו 'פרי הארץ'. בספר ישעיהו הפסוק אומר "פרי הארץ לגאון ולתפארת". כלומר, כשמגלים פירותיה של הארץ הטובה - ובמובן עמוק יותר: תורת ארץ ישראל - זו תפארת גדולה לעם כולו.

לרבי מנדל הייתה חביבות גדולה ומיוחדת ביחס ליום שבת קודש. אמנם כל יהודי מרגיש חיבה מיוחדת לשבת, אבל כדי לקבל איזושהו מושג מחוויית השבת בעולמם של צדיקים נזכיר שחסידיים אמרו שכל שבת הייתה יקרה כל כך לרבי מנדל, כאילו לא הייתה עד עכשיו שבת מעולם - ולעולם לא תהיה עוד שבת... אם כבר, כדאי לנסות בעצמנו את ההתבוננות הזו בשבת הקרובה - לדמיין כביכול זו השבת הראשונה שאנו פוגשים בחיינו, ואולי לעולם לא תהיה לנו שבת כזו, ולשהות בתוך תחושת ההתחדשות וההתפעלות מהאור המיוחד שלה.

אחד הדברים שעוזרים לכך, הוא הזמר הנפלא "ייה אכסוף" שחיבר רבי אהרן הגדול מקרלין - ידידו הטוב של רבי מנדל. אגב, מספרים שלאחר הסתלקותו של רבי אהרן, בגיל צעיר, הוא השאיר אחריו בת שרבי מנדל גידל בביתו - היה זה כמובן לפני שעלה לארץ ישראל - והוא אף סייע לה בהמשך דרכה למצוא שידוך הגון.

חנינה משמיים

הזכרנו את הזמר "ייה אכסוף נועם שבת", ואני רוצה לשתף אתכם בסיפור מיוחד שלא שומעים כל יום:

מעשה ביהודי אמריקני שנידון ל-14 שנות מאסר על עבירות מס. לצער הלב, אלו דברים שמתרחשים מעת לעת, והיהודי הזה אכן עבר סבל נורא. לאחר שבע שנים קשות - אם לא היה די בכך - בעקבות סיטואציה מסוימת הוא נענש ונזרק לצינוק. זה היה בבית סוהר בפילדלפיה, סמוך לחג הפסח, והוא היה צריך לעשות את ליל הסדר בצינוק כשאינו מאומה - אפילו לא הגדה של פסח, רק כמה קטעים שהיה יכול למלמל בעל פה מתוך הזיכרון. כשהגיע ליל שבת חול המועד פסח, הוא היה ממש בתחושה נואשת של "כלו כל הקיצין". הוא הרגיש שאין לו עוד כוח נפשי להישאר במצב הנורא הזה, והוא חלילה עומד לצאת מדעתו מרוב צער. מתוך ההרגשה הזו הוא התחיל לזמר "ייה אכסוף", וכשהגיע למילים "ויהיו רחמיך מתגוללים" הוא פרץ בבכיות גדולות כשהוא צועק ומתחנן וחוזר שוב ושוב: "ויהיו רחמיך מתגוללים...".

לא היה לו שיעון ואין לו מושג כמה זמן הוא בכה כך והתחנן - כך סיפר היהודי הזה לימים - אבל נדמה לו שהאירוע הזה נמשך כמה שעות, עד שהוא נרדם מתוך בכי. והנה הוא רואה בשנתו דמות של צדיק בעל הדרת פנים נפלאה. הצדיק פנה אליו ואמר לו באידיש: "צדיקל, הירגע, היום היארצייט שלי והקול שלך נשמע בשמיים, אתה תשתחרר מהכלא לגמרי מהר מאוד מאוד", והדמות נעלמה כלעומת שבאה.

היהודי האסיר התעורר מתרדמתו, נסער מהמחזה שראה. הוא

שנתיים

ובשנה השלישית את מורה מתמחה!

בואי! בעקבות המצב מגיעים ליום פתוח אישי!

לתיאום: 02-625-0724 ☎ 053-8254356 📞

סיור במכללה, ועדת לימודים, יועצת מלגות, שי ועוד..

שילוב
מדרשה

ארוחה
ב-10 ש"ח

בריכה
בקמפוס

מעונות
חיים שנה א'

מלגת
לימודים

לפרטים והרשמה:

rishum-jer@michlalah.edu 📧 | 053-8254356 ☎ 02-6750724 ☎

📍 מכללה ירושלים, רח' ברוך דובדבני 36, ירושלים

יום, זיכרון

חנה סלם

sellamhay@gmail.com

בוקר ראש חודש אייר, נדמה כי הבוקר השמש לובשת חג, מאירה באור מיוחד, לכבוד חודש זיו מזמינה אותי לצאת, להביט אל השמיים. נענית להזמנה ויצאתי לטייל ליד חומות העיר העתיקה.

עברתי בדרך ליד המלונות, מנסה לדמיין את הנוף הנשקף מהמרפסות המרהיבות, חושבת לעצמי מה המלכים הצדיקים היו חושבים על זה שכל כך הרבה מלונות קרויים על שמם. יש באזור הזה משהו מיוחד, משהו שגורם אפילו למתגוררים בעיר להרגיש קצת תיירים, בחופשה.

כיאה לתיירת הזמנתי משהו לשותות, וישבתי באחת המרפסות של העיר, להביט על הנוף, להביט אל השמיים.

זוג שהגיע התיישב מאחוריי, מבלי שאשים לב אליהם כל כך.

לפתע הרחתי ריח קצת אחר, ריח שגרם לי להרגיש קצת לא נעים, ריח של עשן.

אישה הסתובבה אל הזוג וביקשה בהתנצלות שהגבר יפסיק לעשן, מסבירה שלא מקובל לעשן כך ברשות הרבים. הסכמתי בכל לב, שמחה שמישהי העיזה להיות לי לפה.

הוא הביט עליה בהתנצלות, הסביר שהוא ביקש וקיבל רשות, יש לו אישור מיוחד, שהוא הלום, מהקרב.

הוא הרים את חולצתו כדי להראות את מספר הכדורים שנותרו לו בגופו, מוכיח בצלקת הנראית שבגוף את הפציעה הכואבת מכולן, שלא ניתן לראות.

נדמה לי שזו פעם ראשונה שאני רואה הלום קרב כל כך מקרוב, במרחק נגיעה.

הבטחתי לעצמי שכשאקום, אגש להודות לו בשם כל האנשים שיכלו לטייל כאן בשמש, בזכותו, הבטחתי שאסיים בברכה שה' ישמור עליו, ויגשים כל משאלות לבו לטובה.

אם יכולתי הייתי מבקשת מכולם שיעמדו לכבודו, ימחאו לו כפיים, קצת כמו שרואים בסרטונים המרגשים, הייתי שמה אותו בסטטוס כך שכולם יראו איך עם קודש יודע להכיר, להוקיר, הקרבת חיילים גיבורים.

בעודי מדמינת בהתרגשות ניגשה עוד מלצית וגם מארחת, הן הסבירו בהבנה שלהן זה לא בדיוק מפריע, אבל זה מקום ציבורי ויש אנשים שקצת מפריע להם.

הוא שוב הרים את החולצה והראה שלוש צלקות, והסביר בהתנצלות שיש לו שלושה כדורים בתוך הגוף ורסיס גדול בתוך הנפש, שלא הותיר צלקת כמו הכדורים, רסיס שנכנס ולא יצא, נשאר גם הוא, מזכרת שקופה.

גם לי הריח הפריע ורציתי לקום, מבטיחה לעצמי שלמרות שזה קצת מביך אגש לומר תודה ולברך מכל הלב.

קצת התעככתי והם קמו מבלי שאספיק להיפרד, מבלי שאספיק להודות, לברך.

חזרתי הביתה עם תחושת החמצה, כל כך רצייתי להודות למרות הריח שהפריע, למרות המבוכה.

ואולי הכל היה לטובה, שלא אסתפק בתודה קצרה וברכה, אולי מתוך ההחמצה אוכל לכתוב כמה מילים שיותירו חותם, קצת כמו הצלקות שבגופו של החייל.

אז לך חייל שפגשתי הבוקר בירושלים, אני כותבת עכשיו, להודות על כל מה שהיית מוכן להקריב, על כל מה שהקרבת, על שלושה כדורים שהותירו צלקת גבורה, ועל המראות שלא תוכל לשכוח שהותירו ענן של עשן מתפזר, רסיס בנפש, רסיס בלב.

רציתי להגיד לך שאני לומדת דרכך על קדושת ישראל, רואה כמה קשים מראות הקרב לנפש קדושה, רק עם קודש טהור יכול לכאוב כל כך ממראות מלחמה.

רק מי שנשמתו חוצבה מכיסא הכבוד, חלק ממלך שהשלום שלו, יכול לכאוב כל כך מהקרב.

רק חייל צה"ל יכול להראות צלקות של שלושה כדורים, ולהסביר שהוא רק מנסה להכהות את הכאב של רסיס שפילח את נפשו, רסיס שעשה חור בלב.

רציתי להגיד לך שאני שומרת אותך בלב לעת תפילה, לומר לה' שאם בית המקדש נחרב משנאת חינוס, ממי שהיה מוכן להקריב גם את עצמו, להינכס באחיו היהודים, על סעודת קמצנים,

אז שיראה אותך, ואת כל החיילים, שמוכנים להקריב את עצמם, מתוך אהבה, ככה פשוט, בשביל אחרים.

או כמו שאומרים אצלכם:

"בשביל עם ישראל".

הייתי אומרת שלא רק בית אחד מגיע לנו אלא כל כך הרבה בתי מקדש.

חושבת לעצמי שבטח נבנו כבר הרבה, אנחנו פשוט לא רואים אותם, קצת כמו הצלקת שבלב שלך.

הייתי אומרת לך איזה צדיק אתה, ואם הבן הרשע הוא זה שמוציא את עצמו מן הכלל, אז אתה כזה צדיק, אפילו אם אתה עדיין לא יודע את כל העדות והחוקים.

הייתי מברכת אותך מכל הלב, שתזכה לרפואת הגוף, הנפש והלב, שיומחקו הזכרונות הקשים, יכלו כעשן, ותזכה להרגיש שמש גדולה, צדקה ומרפא בכנפיה.

הייתי גם מבקשת במבוכה, אם תסכים גם אתה לברך אותי, בטח היית אומר שאני עם כיסוי ראש, דתייה, שאני יכולה לברך, ומה לך ולברכה?

זה לא היה מפתיע אותי, ככה אתם, ביישנים כאלה, רחמנים כאלה, בטח היית מתרצה ושואל מה אני רוצה, בלי להבין שזה לא כל כך משנה, העיקר לקבל ממך ברכה.

היית מברך, היינו נפרדים, והיית נותר במחשבותי, בתפילותי.

היית נותר לי בזיכרון, כשקרן שמש של חודש זיו מציצה מהחלון.

אז הייתי מביטה אל השמיים, מודה באהבה שזכיתי להיות חלק מהעם המיוחד הזה, מהעם הקדוש הזה.

אז אולי לא זכיתי להודות פנים אל פנים, אולי לא מחאו לך היום כפיים,

אך אולי חיילים שאני לא מכירה, עם צלקת גדולה על הגוף ופציעה אלמונית, יזהו את עצמם בין המילים, אולי המילים יזקפו מעט קומתם, ירפאו במעט ליבם, יהיו להם לאות שאנחנו זוכרים גם אותם.

אז יהיה גם זה בזכותך, חייל שפגשתי הבוקר, במרפסת ליד החומות, עם שלושה כדורים בתוך הגוף, ונפש שלומדת לחיות.

מדרשת נועם-אביב

מדרשה שנותנת מקום לשאלות,
עוגן של תורה, וליווי אמיתי לשנים שמעצבות אותך.

יום שכולו תורה

ערב סעוד אנשנה

מעטפת מלאה של מדרשה

איווי
אישי

חבורה
איכותית

בניית קומה
רוחנית

אימוד תורה
חי ונועם

עשיה קהילתית
משמעותית

מדרשת נועם-אביב
ע"ש נועם בהגון הי"ד

לפרטים ותיאום ראיון: 1800-071-500
צוף חנה: 055-6850221

תלפיות
המכללה האקדמית לחינוך בחולון

אתרין נרוצה

ספירת העומר

הרב יואל בייטש

תפארת שילוב מנצח

כולם רוצים להיות בצד הנותן. האם זה אומר שכל בני האדם טובים? אולי, דבר אחד בטוח זה אומר: שכולם חושבים קודם כל על עצמם. לתת זה כסף. וזה בדיוק הגורם לכך שגברים תמיד מופתעים במערכות יחסים. הם הרי באו כדי לתת, הם טובים בזה, לכן הם נותנים את הטבעת תחת החופה, ואז לגודל תדהמתם הם ממהרים לגלות שהאישה לא תמיד מוכנה לקבל.

"אני לא צריכה את הכסף שלו, לא את המתנות שלו, שיפסיק לחשוב שהוא קונה אותי עם זה...". אין ספור פעמים שמעתי את המשפט הזה מנשים. היא מבינה שבעלה שמח לתת, אבל היא לפעמים מרגישה שזה לא קשור אליה אלא לשאיפה שלו להיות בצד הנותן, והיא לא מוכנה להיות האמצעי לשאיפות שלו; היא רוצה להיות המטרה, ולכן הנתינה הזאת לא משמחת אותה.

מידת החסד היא תמיד הצעד הראשון של כל מערכת יחסים, אבל היא שמה את הנותן במרכז ולכן אי אפשר לכוון יחסים על בסיסה

בלבד, חייבים משהו שיאזן אותה.

מהצד השני, הצד הנשי מצטיין במידת הגבורה, וגבורה היא דחייה, כפי שהתורה קבעה "איזהו גיבור, הכובש את יצרו". זו תכונה חשובה, כי בלעדיה היחסים לא יהיו מדויקים ועמוקים כפי שהם צריכים להיות, אבל אם לא נוהרים עם המינון של הכוח הזה הוא יכול להרוס את הקשר. כאשר בן הזוג שלי חווה דחייה פעם אחר פעם כי לא השתכנעתי בטוהר כוונותיו, יש תמיד סיכוי שלא תהיה פעם נוספת.

לזוז מהמרכז

האיזון הנכון בין החסד לגבורה נמצא ברגש שלישי הנקרא 'מידת התפארת'. כפי שקובעת המשנה בפרקי אבות פרק ג': רבי אומר, איזווהי דרך ישרה שיבור לו האדם, כל שהיא תפארת לעושיה ותפארת לו מן האדם.

זה קצת מוזר, הרי תפארת פירושה יופי, וזהו תיאור ויזואלי ולא רגש. הלא כן?

אלא שיופי הוא תמיד רבגוני, בניגוד לגוון חדגוני חסר חן, ולכן כאן הכוונה לשילוב היתרונות של החסד עם המעלות של הגבורה. הרגש המאוזן שנקבל הוא: חמלה.

חמלה היא הזדהות עם הזולת, והיא מפחיתה את המינון של 'אני' העומד בבסיס של רגשות החסד והגבורה. כאשר ה'אני' לא במרכז, זה מאפשר לי להיות מודע למגרעות של בן הזוג ובכל זאת לנסות להיטיב עימו בצורה שתעשה לו טוב.

מצד אחד זה מעניק כוח לבעל להמשיך ולתת גם במחיר סיכון של דחייה. הוא לא ייפגע אם זה לא יצליח, הוא מראש לא חיפש לטפוח לעצמו על השכם, הוא לא ניסה להיות 'בעל טוב'; הוא חש הזדהות עם אשתו ורוצה לגרום לה להיות מאושרת, ולכן אפילו אם קיבל דחייה - החמלה שלו לא תיפגע. היא רק תגרום לה להתגבר ולהיבין כמה היא באמת זקוקה לו, ולכן הוא ינסה לדייק את עצמו לבקשתה. מצד שני, זה מזכיר לאישה לא לדחות את המחוות של בעלה. נכון, זה לא בדיוק מה שהיא חשבה שהיא תקבל, אבל הוא טרח והתאמץ ובסוף עשה מעשה נכון, וההזדהות עם המעשה הטוב הזה גורמת לה לרכך את הגבורה שלה ולקבל אותו, למרות הדיוק האין סופי שהיא שואפת אליו.

ולתפארת משפחת ישראל

סמל החסד היה אברהם אבינו, ולא בכדי יצא ממנו ישמעאל שגם הוא חסדן גדול. מי לא מכיר את הכנסת האורחים הישמעאלית? אבל ישמעאל הוא לא רק מכניס אורחים דגול אלא גם אחד שאוהב להפוך לאורח בבתים אליהם הוא לא נקרא, בשעות הקטנות של הלילה, ולקחת משם כל מיני דברים. איש של אנשים, בקיצור. זה החיסרון של החסד, לא תמיד יוצאים ממנו דברים טובים.

סמל הגבורה היה יצחק, אך גם עשיו האדמוני הוא בנו, זה שמי שלא בא לו טוב בעין הוא היה דוחה אותו לעולם שכל כולו טוב.

יעקב הוא סמל הרחמים - שילוב הטוב של אברהם עם הטוב של יצחק. וכשיש איזון נכון בבית, הדבר הראשון שאנחנו מרוויחים הוא בריאות נפשם של הילדים. לכן כל ילדיו של יעקב היו שלמים. איך אומרים? משפחה לתפארת.

תכנים נוספים בנושאי זוגיות בקבוצת השיעורים של הרב יואל: 054-5570298

ימיים פתוחים
במדרשת מעיינותיך

חמישי · י"ג אייר | חמישי · ב' סיוון

לימודי תואר ראשון B.Ed ותעודת הוראה
ספר סטודנטיות
מדרשת שילוב בנות שירות
מדרשה מלאה

מעיינותיך | מחנה לפגוש זולתך הרשמי בקישור המצורף

זי"ו עולם - לחזונו ולע"נ של ר' זליג יצחק ב"ר נחום ז"ל

גל אורן לונר BSR

מבחני בגרות

רישיון נהיגה

ישיבה

שירות צבאי

יורה הלכתי?

עכשיו התור להלכה

התכנית המובילה לביינישי"ם, חיילים ומכיניסטי"ם

יורה הלכתי - הכן את עצמך לחיים!
בנושאים: שבת, כשרות וטהרת המשפחה

בהמלצת ראשי ישיבות
הציונות הדתית

ספרי לימוד יחודיים
לכל לומד

בחינות בסיום
זמן חורף וקיץ

הצטרפו עוד היום:

רכז התוכנית - אבישי כהן 0544896286 | אלדד זהר 053-6964822

המכללה
להלכה
מבית צורבא מרבנן
לימודי תעודה במקצועות הקודש

צורבא
מרבנן
MRABANAN
לעילוי נשמת מאיר (מיט) אלימלך ד"ר

תכנית
חד שנתית

תעודה
יוקרתית

מחיר
מסובסד

לימוד
יומי קצר

מטרה טובה

כמות כזאת של תשבחות עליך. הרב הזה לא רק אוהב אותך מאוד, הוא גם ממש מעריך אותך".

מה???

הרב אוהד הזה לא רק מציק הוא גם משקר. אם הייתה לו טיפת כבוד עצמי הוא היה יוצא גבר ואומר להורים שלי מה הוא חושב עליי באמת, אבל מול ההורים הוא משתפך פתאום. כמו שאתם מבינים לא אהבתי אותו מאוד.

•

אהרן הוא חבר טוב באמת, והוא מכיר אותי ממש טוב, מה שלא מנע ממנו להפיל אותי מהכיסא: "בתור הפייביורט של הרב אוהד אולי כדאי שתסדר לכולנו צפייה משותפת במשחק של מכבי שבוע הבא".

אם אהרן היה חושב רגע לפני שהוא מדבר היינו יכולים למנוע את הפיגוע, אבל הוא לא חשב ועכשיו הוא מלא בקולה ואני משתעל כמו איזה חולה שעלת.

"תגיד לי, אתה דפוק לגמרי? רק אל תגיד לי שהתכוונת ברצינות לשטות שאמרת".

"יואו! שתהיה בריא ראש בטטה אתה. אתה באמת לא רואה או שאתה רק עושה את עצמך?"

"לא רואה מה, שהרב אוהד מחפש אותי ויורד לחיי בכל הזדמנות שרק יש לו?"

"שהרב אוהד כל כך מעריך אותך וכל כך נותן בך אמון שהוא פשוט לא מפסיק להשקיע בך. לא ראית שאת כל המשימות שדורשות אמון ואחריות הוא נותן רק לך?"

"בטח שראיתי שכשהוא צריך פראייר הוא מסגיר אותי".

"טוב טוב, חבל שכשחילקו את השכל בדיוק היית בתור של האהבלים".

"עזוב אח שלי, אתה לא מביין כלום מהחיים שלך".

•

כל יום חמישי יש התוועדות לקראת שבת. דווקא נחמד. גיטרות, דרבוקה, שירים ומשהו קצר וקולע של הרב אוהד. האמת? חוץ מהקטע שיש לו ייתי הוא באמת אחלה, והרעיונות שלו תמיד משאירים אותי עם נקודות למחשבה. אל תדאגו, זה לא גורם לי להעריך אותו יותר או לכעוס עליו פחות.

"זה שהיום אין צרעת, זה טוב או רע?"

מה השאלה הזאת, ברור שזה טוב!

"התשובה כתובה לכם על המצח. אז מה, המצב שלהם כשהיה להם בית מקדש היה פחות טוב מהמצב שלנו?"

אף פעם לא חשבתי על זה ככה.

"האמת שבספרים הקדושים כתובים דברים גדולים על צרעת, אבל אנחנו יכולים לקחת איתנו משהו קטן לעצמנו.

צרעת היא יחס - אתה עושה משהו ומקבל תגובה, וזה אומר שלמישהו אכפת ממך באמת.

אז ברור שלה' תמיד אכפת מאיתנו, ועדיין זה משהו שאיבדנו, את הארת הפנים הזאת שמישהו אוהב ומעריך אותך כל כך עד רמה שהוא יורד איתך לקטנות של החיים כדי לדאוג שאתה גדל טוב".

גם אתם שמעתם את זה?

ככה נשמעת נפילת אסימון.

באיזה קטע הוא שם אותי על הכוונת שלו? כאילו שאני איזה לוח מטרה.

•

בניגוד לסיפורים אחרים הסיפור הזה לא היה רומנטי בשום שלב שלו.

זה לא התחיל באיזו אידיליה מופלאה של קשר מיוחד שהתפוצץ לו. התחלנו בפיוץ ומשם רק עלינו.

בפעם הראשונה שהרב אוהד נכנס לכיתה הוא העביר מבט על כולנו, סוקר אותנו אחד אחד. כשהוא הגיע אליי הוא עצר, סרק אותי מכף רדק ועד כובע אדיס ושאל: "אתה מתכוון לשבת כאן בכיתה עם האובייקט הזה על הראש?". לא באמת.

אתם לא מכירים אותי. כמה שאני נראה טרבלמייקר, אני אחד התלמידים הטובים בכיתה. עד היום הסתדרתי עם כל המורים, גם עם הקשוחים שבהם. לא תמיד הכל היה חלק, אבל עם רצון טוב של שני הצדדים, והרבה הבנה, דברים פשוט הסתדרו. בשום תרחיש לא דמיינתי שדווקא בשמינית דברים ייראו אחרת, ככה שהרב אוהד בא לי ממש לא בטוב. בכל מקרה בחרתי להחליק: "הוא שומר על השכל שלא יברח לי".

"בהנחה שיש לך אחד כזה, ולא נראה לי שהייתי שם על זה כסף".

אאוי'. מתחת החגורה.

בתור אחד ששוקל ברצינות עתודה ברפואה, ומחזיק בממוצע של 97 במבחנים הוא בהחלט פגע לא טוב.

ככה הרב אוהד ואני התחלנו את השנה.

•

חודשיים אחר כך זו כבר הפכה להיות שגרה. הרב אוהד נכנס לכיתה בבוקר, מעביר מבט, נעצר עליי ומוצא משהו להגיד. פעם זו הנעל שלא באה לו בטוב, פעם החולצה, פעם איך שאני עומד ופעם משהו בפרצוף שלי. בהמשך היום זו כבר הייתה חגיגה. כולם עם ראשים על השולחן ורק הראש שלי למעלה, הרב אוהד לא עוצר, ברגע שהורדתי את הראש לשנייה: "יניב, למה הראש שלך על השולחן? תרים אותו בבקשה".

ולא שהציונים שלי ירדו. להיפך. פשוט הייתי חייב להראות לו שהוא לא מביין שום דבר. אצלו קיבלתי לא פחות מ-100 עגול. קבוע.

לא עזר לי. לפעמים אפילו דמיינתי שביום אחרי 100 כזה הוא מחפש אותי יותר.

ואלו לא היו רק הערות. אם יש משימה שצריכה לקרות בכיתה, מתוך שלושים תלמידים איכשהו תמיד זה מגיע, משהו בסגנון: "שבוע הבא יש לנו בוקר כיתה, נראה לי, יניב, שאתה לוקח אחריות על העניין. תודה".

השיא היה באספת הורים. כמה שביקשתי מההורים שלי לא להגיע ידעתי שאין לי סיכוי, לא עם ההורים האלה, אז לפחות עשיתי להם הכנה. פשוט הסברתי להם שהרב אוהד התלבש עליי ושייקחו את הדברים שלו בעירבון מוגבל. כשהם יצאו היו להם כוכבים בעיניים וזה היה חשוד. "אף פעם לא קיבלנו

תואר שני במכללה ירושלים

93% מסיימים את התואר השני
מיד בסיום תקופת הלימודים

מסלולים נפרדים
לנשים ולגברים

למידה היברידית
מותאמת אישית

חובילים
במספר
הסטודנטים מבין
כלל המכללות
בארץ!

1+1 תעודות נלוות לתואר: גישור/הוראה מתקנת/תזונה נכונה ועוד

שנה אחת! < יום בשבוע החזר שכר לימוד לזכאי משרד החינוך

הוראת המדעים והמתמטיקה

טכנולוגיה מתקדמת ויישומית

+ תעודה בהדרכה
לתזונה נכונה

הוראת תושב"ע ומחשבת ישראל

לנשים - ביבליותרפיה

+ תעודה בכלי גישור

גברים - מנהיגות רבנית

+ תעודה רבני קהילות

ניהול וארגון מערכות חינוך

עיצוב זהות וסימולציות בניהול

+ תעודה בהוראה מתקנת

ייעוץ בית ספרי / פרטי / קהילתי

+ תעודת הדרכת הורים טיפולית

*לימודים עד פסח תשפ"ח

ייעוץ חינוכי

הנחות למילואימניקים ונשותיהם • מלגות והנחות

את עצמו אומר כל מיני דיבורים מבחזן, דיבורים שבסוף אפילו פגעו באחרים.

התיקון שלו, כשהוא יצא מחוץ למחנה, היה "ועל שפם יעטה". אומרים חז"ל שזה ביטוי לכך שפיו היה עטוף ומכוסה, ולא יכול היה לדבר. ביטוי לכך שלא היתה לו אמירה המחוברת לאמת פנימית, לכן כל מה שנשאר לו לומר זה: "טמא טמא קרא". קריאה של טומאה. פה חסום שלא מחובר אל הקדושה.

עומר בע' מבטא את הסתימות. בעין חיצונית אדם מרגיש שאין לו דיבור. כמו קרבן העומר שהיה משעורים, שהם מאכל בהמה, שמחבר אותנו לבהמה שבנו. זו ששותקת, שאילמת וסתומה מדיבור של אמת.

אבל מצד שני דווקא החיבור לבהמה שבנו, יכול להפך בתוכנו את מצב הסתימות, ולפתוח אותו לדיבור.

כשאדם מודע לצד הבהמי השותק שבתוכו, ומקבל בענווה את האילמות הזו שבו, אז יכולה להיפתח בתוכו השתוקקות לקבל דיבור אמיתי. נפתח געגוע לדיבור שיהיה מחובר אל הנצח.

וכשיש השתוקקות, ועולים געגועים, משם יוכל לצמוח חיבור למעיין פנימי הנובע מתוכו. מעיין שאת קולו רק האדם יוכל לשמוע. מעיין שמתוכו זורמות מילים אחרות, מילים הנוגעות רק בו. והמילים האלו הן הנצח שלו. אלו הן המילים ש"הוא היה אומר".

ואז נהפך העומר לאומר. ואותן מילים שלפני כן אומר, אך היו יבשות, פתאום מקבלות לחלוותי חדשה מתוך המעיין הפנימי.

והמעין הפנימי הזה לא נוגע רק בו, אלא יכול להביא לחלוותי גם לאחרים החווים יובש, ולהשקות גם אותם מים חיים. כי לא רק הוא יקבל חיות חדשה מאמירה של נצח, אלא יישאר כאן לנצח דיבור חי של "הוא היה אומר".

כשמתארים חז"ל את המצורע, הם מספרים שלכל שערה ברא הקב"ה מעיין שהשערה תהיה שותה ממנו, אלא שאצל המצורע המעיין התייבש, "יבש המעיין, יבש השיער". כשיבש בתוכנו המעיין, ואנחנו מרגישים יובש פנימי, שאין דיבור אמיתי עם לחלוותי, המחייב אותנו, עד ש"טמא טמא יקרא", עד שגרוננו ניחר - אז יכול לאט לאט, לעלות מתוכנו מעיין פנימי המשקה את גרוננו ונפשנו, שעולה למעלה אל הדיבור, לאמירה של חיים ושל נצח, של "הוא היה אומר".

אומר? מה יש לך לומר בחיים? בדיוק בתקופה הזו קוראים בפרקי אבות: "הוא היה אומר". קוראים על יהודי שלפני שנים רבות אמר משהו, והאמירה הזו היתה כל כך נצחית ואמיתית שהיא נשארה בידינו עד היום. "הוא היה אומר", היה לו מה לומר לנצח.

כל אחד מאיתנו נשאל בתקופה הזו של ספירת העומר, מה אתה אומר? איזו אמירה נצחית יש לך? זו שאלה מטלטלת, שגם את המצורע כנראה טלטלה, עד כדי כך שהוציאה אותו להיטלטל מחוץ למחנה.

למצורע היה פגם באמירה ובדיבור, שהביא אותו עד כדי לשון הרע. המצורע היה חי בחוויה שאין לו איזו אמירה משמעותית לומר בעולם, אין לו משהו נצחי ואמיתי להגיד, לכן הוא מצא

עדה האוזר

מטפלת רגשית ומנחת סדנאות חסידות

מה אתה אומר? ספירת האומר

ספירת העומר, יכולה להתחלף לספירת האומר, כך אומר השפת אמת. כמו שב"כותנות עור" יש אור ויש עור, יש את הלבוש שרואים בעין מבחוץ, ויש את הלבוש הפנימי שכולו אור - כך בספירת העומר מבטאת הע' של העומר את העין החיצונית, והתיקון לכך הוא אומר בא', תיקון האמירה. ספירת העומר היא זמן שאנחנו נשאלים, מה אתה

לבייטיב?

מחפשת שנה של מסירות ושליחות?

דווקא עכשיו - הצפון מחכה לך!

תוכנית של"פ בני עקיבא ו"רגבים בגולן" מזמינים אותך לשנת חקלאות ועשייה בשמינית, בשילוב מדרשה, קהילה וחבורה.

גרעיני תל"ם חקלאיים לשמיניסטיזת ייפתחו אי"ה בשנת תשפ"ז
בגאיל עיין ובגאיל המערה.

רגבים תל"ם

תוכנית לשמינית משמעותית

מקומנו אחרונים!! ימי היכרות ט' ו-י' אייר (26-27.4) | לפרטים חושן 050-7149708

מי אמר עצמאות ולא קיבל?

מכוכב השחר לעוג'ה. מסלול שאין כמוהו. במקצועי ביום-יום אני צלמת שמאוד אוהבת לתעד את היופי של הבקעה ושל ארצנו הנהדרת בסטילס ובווידאו, ולשתף את הצופים שלי בסטוס ובערוץ, אבל מראש הודעתני שבחול המועד אני יוצאת לחופש ולא יהיו עדכונים. איזה חופש, מיד התחלתי להעלות דיווחים מהמקומות השונים, כדי לחסוך מאנשים נוספים להגיע ולחוות עוגמת נפש מהפקקים. טוב, אמרנו, ננסה את עין סמיה, או בשמו העברי המתחדש 'מעיין הרועים'. זהו המעיין הגדול ביותר באזור, שהקידוחים בו מספקים את עיקר המים לרמאללה. עד לאחרונה לא היה ניתן להגיע אליו בבטחה ועכשיו אפילו עגלת קפה יש בו, הודות להשקעה רבה שנעשתה במקום על ידי אנשים שאכפת להם. שוב, כנראה היינו אופטימיים מדי. הכל מלא עד אפס מקום. אנשים כבר חונים על הכביש הראשי לכל הכיוונים. מדהים.

כל הדרך חזרה ליישובנו, מעלה אפרים, הכל מלא ברכבים חונים במצפים, בפריחות ובחוות הרבות שברוך. אנשים שראו שהעליתי דיווחים, המשיכו לשלוח לי עדכונים מעוד מקומות שבהם עמוס במיוחד, כמו בעין סוכות ובתלכיד פיראן - אחד המסלולים המרהיבים בארץ בעונת הפריחה. אפס מקום בחנייה, פתחו גם חנייה מאולתרת, ואנשים גם חונים בצידי הכביש הראשי.

כאחת שמסתובבת הרבה בשטח, אני יכולה לומר בוודאות שאנחנו מרגישים ורואים עצמאות בעיניים. בעל הבית שב הביתה. כתושבים שנים רבות באזור, אלו מראות שלפני שנים אחדות אפילו לא יכולנו לדמיין.

אחר הצהריים החלפנו לכמה שעות את החברים בחוות מצפור פצאל בשמירה על החווה. החווה צופה על עינות פצאל, בקעת הירדן ורכס הסרטבה. וגם שם מראה מרהיב נגלה לעינינו. הכל עמוס ברכבים, כל החניות ליד הנביעה של עינות פצאל וגם ליד הבריכה הגדולה עמוסות, ואנשים חונים גם במרחק רב. עם המשקפת שבידינו ראינו את המטיילים הרבים נהנים מהמים הצלולים, וגם לחווה לא הפסיק לרגע לנהור זרם המבקרים.

לכל האירוע הזה מתלווה סייעתא דשמיא גדולה. בעלי החוות יספרו לכם שהערבים פשוט עוזבים, ואין לזה שום הסבר הגיוני חוץ מאשר מהלך אלוקי בדרך לגאולה. וכמובן, הודות למסירות הנפש העצומה של אנשי הגבעות והחוות שהצליחו לראות למרחוק, להאמין בצדקת הדרך ולהגיע למצב הלא ייאמן שקיים היום. גם קבוצות המטיילים שממשיכות לטייל ולכבוש ברגליים עוד ועוד שטחים פחות מטוילים, ללא חשש, קידמו ומקדמים את המציאות הזו.

ביום שישי האחרון זכינו אפילו לסיור שטח בשטחי B עם עמישב מחווה בעמק שילה, במטרה להגיע לצלם מרבדי פרחים מיוחדים במינם. באנו בשביל הפריחות, ויצאנו עם חוויה חזקה של ציונות וחלוציות מודל התשפ"ו. אבל זה כבר לטור אחר...

כמובן, יש עוד כפרת דרך לעבור, אבל קצב ההתקדמות בשנים האחרונות לא מותר ספק: אנחנו בדרך הנכונה. לנו רק נותר להביט בהשתאות ולהיות תומכי לחימה במה שניתן לעזור לכל הצדיקים הללו שפועלים ללא ליאות להתחבר לרגבי הארץ הטובה, בשביל כלנו.

חוויות חול המועד
פסח בבקעת הירדן.
מי שהיה - יודע!

ענבל למברגר

מה בסך הכל רצינו, לנשום קצת טבע בחול המועד... לאחר זמן רב שלא יצאנו מהבית בעקבות המלחמה עם איראן, החלטנו לנסוע לנחל ייטב (העוג'ה) עם הילדים הקטנים.

אז החלטנו. אבל כשהלכנו והתקרבו לעוג'ה, מאות מטרים לפני המגלשות הידועות, שפשנו עיניים ולא האמנו: פקק. התנועה עומדת. רק כדי שתבינו, אנחנו מגיעים לעוג'ה בשגרה הרבה פעמים, מכירים אותה לפני ולפנים - בימי חול, בחגים וגם בימי שישי - אבל מה שראינו השנה לא ראינו מעולם. המוני בית ישראל יוצאים למרחבי ארצנו ומתהלכים בה כבעלי הבית. סוף סוף, חירות אמיתית.

הבנו שאין טעם להתקדם, עצרנו בזהירות בצד וטבלנו בזרימה באמה שבצידי הדרך שבי"ה מרשימה מאוד. בינינו, עבורנו זה קרוב כל השנה; עדיף שאורחים ייהנו מהנחל בחגים.

החלטנו לנסוע בכביש המהמם המוביל ממבואות יריחו לצומת רימונים, כאשר כל הדרך אנחנו צופים בכמויות הרכבים העצומות בעוג'ה ובדרך אליה, מתרגשים ושמחים. שנים חיכינו שהבקעה תתעורר ויגיעו המוני מטיילים שיבינו את הפוטנציאל החבוי בחבל הארץ המדהים הזה.

החלטנו להמשיך למצפים היפיפיים שיש ליישוב כוכב השחר הציני, אבל גם שם הכל היה מלא, כולל רכבים ריקים שעומדים בצידי הדרכים, מה שמלמד שיושביהם הלכו על האקסטרים וצועדים עכשיו

הכמיהה לגאולה ודי

לכל נפש המצפה להשלמת תהליך הגאולה, השבועות האחרונים היו מורטי עצבים במיוחד. מחכים למשהו. לא ברור מה. האם יש בכוחנו מה לעשות? האם הגאולה כבר כאן ואנחנו לא פותחים את העיניים? שאלה אחת פוסחת מעל הכל, כתהיה וכתפילה - ריבוננו של עולם, למה אתה לא משלים כבר את הגאולה? פשוט תשלח את אליה הנביא!

הרצון הזה, שה' יפעל בגלוי, מתבטא בדעות של רש"י (בסוכה מ"א). וכדבריו גם מופיע בזוהר פנחס רכ"א) שביט המקדש מעשה ידי ה' יירד מן השמים, ובסוף מדרש איכה רבה, בה ה' קורא לעם ישראל (זכריה א') 'שובו אלי ואשובה אליכם', ועם ישראל עונה (איכה ה') 'השיבנו ה' אליך ונשובה'. אולי בסתר ליבנו כולנו מקווים שה' יפזר אבקת גאולה על כל העולם וכל החלקים המנוגדים פשוט יתאדו.

הכמיהה הזאת, להתערבות שמיימית מובהקת, קיימת גם במישור הפרטי, לא רק ביחס למצב הלאומי והעולמי. רבים מאיתנו פשוט רוצים שה' יניף את ידו ויעלים את ההתמודדויות שלנו ב'פוף'. ולא רק בנוגע לאתגרים שלנו. גם בכל ענייני עבודת ה', אנחנו לא פעם היינו רוצים לגשת לתפילה ושהלב פשוט ייפתח ויגעש. או להדליק נרות לקראת שבת ולחזות בנועם ה' וזיוו שממלא את הבית. לריבון כל העולמים יש אור אינסוף, למה שלא יזרים אותו לתוך ביתי ולתוך חיי?

בפרשת תזריע חז"ל, ולאחר מכן הבעל שם טוב, צוללים ישר לתוך הנושא הזה. הפרשה נפתחת ב'אשה כי תזריע וילדה זכר'. ולכאורה שם הפרשה, 'תזריע', היא מילה שלא כל כך ברור מה היא תורמת לפרשיית טומאת לידה. אישה יולדת היא מה שחשוב. למה התורה פתחה ב'תזריע'?

בנידה (ל"א). מפרש רבי יצחק בשם רבי אמי: 'אשה מזרעת תחילה יולדת זכר, איש מזריע תחילה יולדת נקבה שנאמר (ויקרא יג) אשה כי תזריע וילדה זכר'. אב הטיפוס של אשה הוא האם המכילה, הקשובה, הממתינה באשנב. אבל התנ"ך מלא במקרים בהם נשים היו אלה שהתאמצו להעמיד את הדור הבא, ואכן אלה ילדו זכרים, דמויות הנהגה בעלות השפעה. בנות לוט היו הפעילות כדי 'ונחיה מאבינו זרע', והעמידו שני עמים. הצאצאית של המאמץ הזה, רות, בהוראתה של נעמי חמותה, יצאה מצפת כדי להעמיד את הדור הבא, וממנה יצאה שושלת המלוכה של עם ישראל. לפי חז"ל (יבמות ע"ו וילקוט המכירי) גם אמה של דוד המלך עשתה מאמץ דומה כדי להוליד אותו. רוב שבטי ישראל נולדו דווקא מתוך מאמצים של האמהות, ולפי הגמרא (סנהדרין צ"ט: ט) גם עמלק, להבדיל, נולד בגלל מאמצה של תמנע להיות קשורה למשפחת אברהם.

כשהאישה היא זאת שמעצמה ומרצונה מתאמצת על העמדת צאצאים, נולדים זכרים בעלי יכולת. וכך, לפי הבעל שם טוב הקדוש, זה עובד גם בעבודת ה':

אשה כי תזריע וילדה זכר. אמרו חכמינו ז"ל (נדה ל"א). 'אשה מזרעת תחלה יולדת זכר...'. דיש שני מיני התעוררות: ענין ראשון הוא שמתעורר הוא תחלה בתשובה... ואחר כך מסייעין אותו מלמעלה, כדין (יומא ל"ח: ט) 'הבא לטהר מסייעין אותו'; התעוררות שניה, שאינו נותן לב לשוב מעצמו בתשובה, או לעשות טוב, כי אם על ידי שמעוררין אותו מלמעלה תחלה, [ורק] אז מתעורר למטה לעשות תשובה.

האישה והאישה, או הדוד והרעייה, הם הקב"ה ועם ישראל, או הקב"ה והאדם הפרטי. יש שני סוגים של התעוררות לקשר, או לחיזוק מוחשי של הקשר בין השנים. או שה'איש' (השם) מעורר את האדם ופותח את ליבו, או שה'אשה' (האדם הפרטי) מעורר את עצמו וכך גם את הקשר. מאוד חשוב מי היה המעורר: והנפקותא בין אם האדם הוא המתחיל תחלה, או אשה מזרעת תחלה וילדה זכר - רחמים, מה שאין כן אם מתחיל מלמעלה על ידי הצרות ח"ו הוא נקבה, והבן.

כמו פרפר, כמו אפרוח

קורה שאדם מתעורר בשבת בבוקר, וזה מרגיש לו בדיוק כמו יום חול, והוא אפילו מממש בידיו על הקיר להדליק את האור לשירותים, עד שהוא רואה על הרצפה נעלי שבת ומתאפס. הוא כמובן יכול להתבאס שהוא לא מרגיש שבת, או יותר גרוע - שלא ידגדג אותו בכלל. אך אם יש בליבו שאיפה לחוות את אמיתות התורה ומצוותיה, הוא יכול לעבוד על כוונת ליבו. לפנות את מחשבותיו, להכניס את עצמו למנוחה של ערנות, להתבונן בקדושה הנעלמת של שבת, לבקש מה' שיטהר את ליבו ואת עיניו באור של שבת. ואז - או שה' יסייע לו ויוסיף לו התעוררות, או שלא, וישאר בליבו פתח קטן ועדין - וזה יהיה מותאם אליו לגמרי. זה יהיה שלו. כמו פרפר שבוקע מגולם, כמו אפרוח שמפתח שרירים ויוצא מביצה, ובניתיים מצליח רק לגרום לסדק - זה קטן אבל זה לא זר לו. ולכן גם אחרי שהתעוררות הקטנה הזאת תחלוף, הוא לא ירגיש שהוא מתרסק חזרה למציאות. גם מקודם וגם עכשיו זה היה הוא. וזה יהיה נגיש לו בפעם הבאה.

לא כן אדם שמעוררים אותו מלמעלה. קודם כל עצם ההתעוררות יכולה להגיע בגלל צרות, שלוקחים מאדם את הדברים הכי בסיסיים ורק אז הוא מתעורר בכל ליבו ליוקר וליופי

שלהם. מי שעובר צרות, לא עלינו, בוודאי יוצא משם עם תודעה אחרת. אבל עדיף בהרבה לעבוד מלמטה, על רכישת התודעה באופן יזום והדרגתי, בלי ליפול לצרות שייאלצו את האדם לקנות את התודעה הזאת. ואם מעוררים את האדם מלמעלה בלי צרות, אלא פשוט מנחיתים עליו תחושת קרבה או השתוקקות זכה, ההשלכות יכולות להיות הרסניות:

יש שלפעמים מעוררין אותו מלמעלה, שמעצמו [לפתע] נתעורר בכביה וכיוצא זהו נקרא אשה, מוחזין דנוקבא, ואז ח"ו (תהילים ק"ט: ז') ותפלתו תהיה לחטאה.

כשהלב נפתח בפתע, כמתנה מלמעלה, זה בעיקר כדי להראות לאדם בהבזק למה הוא מסוגל להגיע בכוחות עצמו. ואז ההתגלות הזאת ממריצה אותו. ומנחה אותו. אבל היא יכולה גם לתעתע אותו ולהתלבב, בגלל שאין לזה כיסוי. בדוגמה של הגולם - הפרפר יוצא אבל אין לו כוח להחזיק בחוץ. הוא רואה את כל הצבעוניות היפה של העולם אבל הוא לא מסוגל לעוף אליו, כי הוא לא בנה בעצמו את הכוחות להגיע לשם. וזה מייסר. זה יכול ליצור בו געגוע עז לחוויה שהכיר, שהוא יודע שקיים. אבל מההיכרות שלו הדרך היחידה להיות בחוויה הזאת זה על ידי השפעה חיצונית. ואז הוא בגעגוע למשהו שאין לו שליטה עליו, ואין לו דרך חזרה. וכל ניסיון לשחזור ירגיש לו מזויף. מה אותנטי? רק להיות האדם הרגיל והכבוי. או להיות בהשראה מלמעלה. ואם הוא עובד טיפה ומרגיש טיפה - זה רק טיפה. זה לא זה. תפילתו תהיה לחטאה. 'שרגא בטיהרא מאי מהני?' הנר הקטן של התעוררות האדם מכוחו, מה הוא ליד הצהריים, השמש המסנוורת של ה' ? אבל מי שרגיל לעבוד מלמטה, יודע שהנר הקטן הזה הוא נר ה'. ובסוף יסייעו לו מלמעלה גם.

לכן עדיף לא לחכות. עדיף להתאמץ. קצת. ולשמוח באור הקטן, בתפילה שייסייעו לו מלמעלה. וכפי שכותב הט"ז (שו"ע או"ח א:ב), באופן דומה לבעל שם טוב, על דוד המלך, שנולד מכוח נשים שהעזו לפעול:

מצינו אדם מקדש את עצמו מלמטה מקדשין אותו מלמעלה. וכן הכי לענין התעוררות שיש שני מיני התעוררות, שתחלה מתעורר מלמטה ואחר כך בא עליו התעוררות העליון לסייע לו. ועל זה שיבח דוד את עצמו ["אעירה שחר"] שהיה במעלה כל כך, שהתעוררות שלו מלמטה גדולה כל כך שאין צריך לסיוע התעוררות של מעלה.

Hisense OFFICIAL SPONSOR

מטיסים אתכם למונדיאל

קונים מהחנות כל מוצר ובכל סכום

ויכולים לזכות בחבילות אירוח למונדיאל ובמסכי Hisense

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מיחסי השמל

הרשת הזולה והמעשתלמת בישראל

השרות הטוב בישראל

המחייבות למחיר הזול ביותר!!

73 מרכזי מכירה ושירות בפריסה ארצית

PHILIPS SMART TV

75" 75PUT7129/98 במקום 2,990 ₪ **2,390 ₪**

55" 55PUT7129/98 במקום 1,490 ₪ **1,390 ₪**

PHILIPS 4K ULTRA HD

43" 43PUT7129/98 במקום 1,090 ₪ **849 ₪**

TCL 55" מסך

55" 55V61C במקום 1,490 ₪ **1,290 ₪**

Hisense 43" מסך

43" 43E79Q במקום 1,190 ₪ **990 ₪**

NAKASUMI 55" מסך

55" NE-55FLED במקום 1,190 ₪ **890 ₪**

SAMSUNG 98" מסך

98" UE98DU9000 במקום 6,990 ₪ **6,490 ₪**

SAMSUNG 77" מסך

77" QE77S85F במקום 6,990 ₪ **6,490 ₪**

TCL 75" מסך

75" 75P79K במקום 3,090 ₪ **2,790 ₪**

SAMSUNG 70" מסך

70" UE70U8000F במקום 2,895 ₪ **2,479 ₪**

INOKIM קורקינט חשמלי Inokim KIX

מוטג הקורקינטים הנחשק בישראל

4,490 ₪ במקום **2,690 ₪**

SAMSUNG Galaxy S26 Series

החל מ- **3,149 ₪**

Apple Authorized Reseller

APPLE IPHONE 17E 256GB **2,770 ₪**

Falcon קורקינט חשמלי Falcon A10

קינר שינון מול צנדיסילי צמיג אוויר 10" לזיכה יציבה בטווח

1,099 ₪ במקום **899 ₪**

Apple Authorized Reseller מחשב נייד MacBook Neo

6-core CPU 5-core GPU 8GB 256GB SSD

1,190 ₪ במקום **999 ₪**

acer מחשב נייד HP + מסך 24" acer

ומחשב נייד HP EliteDesk 800 G2 intel Core i5-6500T 256GB SSD 8GB RAM Windows 11 Pro

100Hz במקום 1,190 ₪ **999 ₪**

LG מסך מחשב גיימינג 27"

UltraGear 27G411A-B IPS FHD HDR10 144Hz 1ms

799 ₪ במקום **599 ₪**

JBL רמקול אלחוטי נייד JBL Flip 7

409 ₪ במקום **389 ₪**

Canon מצלמה דיגיטלית קומפקטית Canon IXUS 285 HS A

1,899 ₪

FUJIFILM מצלמת פיתוח מיידי Fujifilm Instax Mini 12

329 ₪

SENSOR כיסא גיימינג דמוי עור עם הדום

749 ₪ במקום **649 ₪**

hp מדפסת ציבועית אלחוטית משולבת DeskJet 2910 All-in

279 ₪ במקום **229 ₪**

baseus אוזניות אלחוטיות Bass BP1 NC TWS Earbuds

כולל סינון רעשים אקטיבי ANC

199 ₪ במקום **99 ₪**

אלקטרה
מקור מקפיא
עליון אלקטרה
מקור
ענק

מקור 635 ליטר
EL675W
במקום 3,850 ₪
3,290

SAMSUNG
מקור מקפיא
עליון גימור
זכוכית שחורה
סמסונג
מהדרין

מקור 465 ליטר
RT48CB6626BK
במקום 3,890 ₪
2,990

מקור 4 דלתות
דלתות נירוסטה
מקור 362 ליטר
NAK NF4400IX
במקום 2,250 ₪
1,990

אלקטרה
מקור הפוך
מקפיא תחתון
אלקטרה
10 שנות אחריות (1-9)
על דלתות הפוך

מקור 293 ליטר
EL35W
במקום 2,150 ₪
1,990

אלקטרה
מקור
מקפיא עליון
אלקטרה
מקור 206 ליטר
EL217W
במקום 899 ₪
699

SAMSUNG
מקור 4 דלתות
גימור נירוסטה
סמסונג
יצחק קרן
אוטומטי

מקור 649 ליטר
RF62C7058SR
במקום 7,590 ₪
6,990

Haier
מקור הפוך
מקפיא תחתון
התקן שבת
מונבן

מקור 638 ליטר
HDR5818W
במקום 5,390 ₪
4,890

אלקטרה
מקור SBS
דלת מול דלת
אלקטרה
10 שנות אחריות (1-9)
קיוסק
אוטומטי
למיים/קרח

מקור 577 ליטר
EL630DI
במקום 4,990 ₪
4,690

SHARP
מקור שארפ
4 דלתות
אינוורטר
10 שנות אחריות (1-9)
על דלתות

מקור 421 ליטר
SJ-8430-ID
במקום 3,890 ₪
3,890

ELECTRA מזגן עילי
Coolair inverter Wifi 140
תפוקה קיור 9,365 (3,700-11,300)
תפוקה חימום 11,020 (3,600-13,400)
3 שנות אחריות (1-9)
במקום 1,290 ₪
949

BOSCH
מכונת כביסה
פתח קדמי
1-8 ק"ג
בוש
8 ק"ג
1200 סל"ד

מכונת כביסה
WGE03207FR
במקום 2,290 ₪
1,995

SAMSUNG
מכונת כביסה
פתח חזית
סמסונג
9 ק"ג

מכונת כביסה
WW99STA046AH
במקום 2,250 ₪
1,990

אלקטרה
מכונת כביסה
פתח חזית
אלקטרה
12 ק"ג
5 שנות אחריות (1-4)

מכונת כביסה
EL1200
במקום 2,149 ₪
1,790

אלקטרה
מכונת כביסה
פתח עליון
אלקטרה
7 ק"ג

מכונת כביסה
EL10070
במקום 1,890 ₪
1,345

Haier
מכונת כביסה
פתח חזית
הובר
7 ק"ג

מכונת כביסה
H3W4472DE
במקום 1,790 ₪
949

SAMSUNG
תנור
אפיה בנוי
סמסונג
פירויליטי

תנור אפיה
NV7B41301AK
במקום 2,250 ₪
2,250

artel
תנור משולב
כיריים גז
4 להבות
אפיה

תנור משולב
Apetito50 10E
במקום 1,690 ₪
989

אלקטרה
תנור אפיה
בנוי
אלקטרה
אפיה

תנור אפיה
EL100171S
במקום 999 ₪
599

BOSCH
כיריים אינדוקציה
בוש
חד פאזי
אינדוקציה

כיריים אינדוקציה
PUE611BB5E
במקום 1,990 ₪
1,790

אלקטרה
כיריים זכוכית
5 להבות
אלקטרה

כיריים זכוכית
100120/8000
במקום 849 ₪
699

SIEMENS
מדיח כלים
אינטגרלי מלא
12 מערכות
כלים
5 שנות אחריות (1-4)
מלא אינטגרלי
מלא

מדיח כלים
SN615X07AF
במקום 2,890 ₪
2,390

אלקטרה
מקפיא
מגירות 3
אלקטרה

מקפיא
EL803W
במקום 899 ₪
444

אלקטרה
מקפיא
מגירות 6
אלקטרה

מקפיא
EL806W
במקום 1,190 ₪
844

SENSOR SNHG-7515X
כיריים גז 5 להבות נירוסטה
נכנס בחור
סטנדרטי

כיריים גז
PUE611BB5E
במקום 599 ₪
499

SENSOR
מיקרוגל 20 ליטר
מיקרוגל

מיקרוגל
SE-20LMW
במקום 249 ₪
169

ELECTRA PRO
גריל מקצועי חשמלי לצלייה + ניסוי
מדפי צד מתקפלים
ניתן לרכוש זוג פלאנג'ות
בתוספת של 99 ₪
עוצמתי במיוחד
2000 וואט

גריל מקצועי
KYS-203A
במקום 1,490 ₪
1,290

SENSOR
מכונת בורד
וגלידה
אלקטרה

מכונת בורד
SE-TTSM-A02C
במקום 699 ₪
399

Gold Line
קונג פו גריל צלייה חשמלי-
ללא עשן
SMOKELESS
GRILL
2000W
ALT-6009
מגירה להבת
מחפפת מאחורה

קונג פו גריל
ALT-6009
במקום 199 ₪
199

Gold Line מנגל חשמלי
נירוסטה עוצמתי 2100W,
גוף חימום כפול
מנגל

מנגל חשמלי
ATL-6003
במקום 75 ₪
69

Gold Line
מיקסר
מקצועי ענק
7 ליטר
MULTI-MIX
ATL-281

מיקסר
ATL-281
במקום 349 ₪
299

Gold Line
סלט מייקר
1-3
6 דיסקים
חיתוך
אלקטרה

סלט מייקר
ATL-647
במקום 149 ₪
149

Gold Line
בלנדר שייקר
1.5 ליטר
SPEEDY
BLENDER
אלקטרה

בלנדר שייקר
ATL-365
במקום 59 ₪
59

Gold Line
טוסטר
לחציה
אלקטרה

טוסטר לחציה
ATL-269B
במקום 39 ₪
39

Gold Line
מכונת תספורת
נטענת Zero-Cut
אלקטרה

מכונת תספורת
ATL-340
במקום 49 ₪
49

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-21:30 שישי וערב חג: 09:00-14:30 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 22:30 בתוקף עד- 20.4.26 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | ט.ל.ח. | מינימום מלאי 10 יחידות, בכפוף לתקנון המופיע בחנויות | התמונות להמחשה בלבד | המחיר הקודם של המוצר שבמבצע היה בתוקף לפחות יום

* בכפוף לתקנון | תקופת הפעילות בין התאריכים 4.7.2026-8.3.2026 | המפקח על ההגרלה הינו עו"ד בועז סיטי | מבצע ההגרלות נערך בהתאם להוראות ההיתר הכללי לעריכת הגרלות לפרסומות מסחריות לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977 | את תקנון ההגרלה ניתן למצוא באתר מחסני חשמל בכתובת www.payngo.co.il

העצמי לא ילך לשום מקום

דיסק קשיח לעולם אינו נמחק

"הזיכרונות תמיד נשמרים מתחת לפני השטח, מחכים לפקודה מתאימה להשתחרר", כותב דרור בספרו, בדיוק כמו בדיסק קשיח. "כדי שיימחקו לחלוטין צריך לתת פקודה מיוחדת ובלתי הפיכה". דור שלם של חוזרים בתשובה קיבל בדיוק את ההוראה הזאת: תמחק הכול, תתחיל מאפס. העבר שלך - זה עמלק. רבים מהם עשו את מה שביקשו מהם, עזבו הכל, לבשו חליפה שחורה והפכו לאנשים אחרים. אבל אחרי חמש עשרה עשרים שנה - פתאום מתגלה שהדיסק הקשיח עדיין שם, והקול הישן חוזר.

דרור מכיר את התופעה הזאת מבפנים. הוא עצמו עבר תהליך של חזרה בתשובה, אבל הוא שייך לדור ביניים - לא לדור שמחק הכול, ולא לדור החדש של הצעירים שמתקרבים

אוטובוס הצפוף, בין תלמידות סמינר וחיילות, יושב אברך חרדי עם כיפה שחורה, חליפה וציצית. מהרדיו נשמע שיר של

רדיוהד, ורגליו תופפו כמו מעצמן. I want ...a perfect body, I want a perfect soul הוא שר בינו לבין עצמו. אישה בגיל המעבר בווה בו, נדהמת. הוא יכול לדמיין איך זה נראה מבחוץ: חרדי עם כיפה שחורה, חליפה וציצית שר לה רדיוהד מול העיניים. אבל זה רק גרם לו לרצות להמשיך. What the hell ...am I doing here? I don.t belong here

זו לא סצנה מהחיים. זה רגע מתוך 'אל תראה אותי ככה', מותחן חדש מאת דרור יהב, שיצא לאור בהוצאת כנרת זמורה. אבל כל מי שהכיר חוזר בתשובה מקרוב יודע שהרגע המשעשע הזה הוא אמיתי לחלוטין.

דרור יהב, חוזר בתשובה שחי בין העולמות, מפרסם מותחן מקורי על מה שקורה כשהזות הישנה דופקת בדלת - ופותח שיחה שדור שלם לא העז לנהל

שהם אייזן

העסקי", הוא מסביר, "עם קהילה ורשת של מאות בוגרות ובוגרים, שמחברת את חוכמת היהדות לעולם העסקי. רוב החבריה שם לא דתיים, וככה אנחנו בעצם מביאים ערך לדור הבא של המנהלים, ומחברים בין העולם המקצועי שלהם לבין היהדות והערכים שהיא עשויה לתת להם. אנחנו קוראים לזה: הצלחה עם משמעות".

לפני שבע שנים פרסם את ספרו הראשון, 'רק מתעניין - יהדות בקצב שלך', בהוצאת קורן. הספר הודפס כבר שלוש פעמים והפך לרב-מכר. "כשאנשים שרק התחילו את דרכם ביהדות הגיעו ללמוד אצלי בנהורא, חיפשתי ספר הדרכה שייתן רקע בסיסי. אבל לא כזה שרק ימסור ידע, אלא שגם יתחבר לחוויה של אדם העומד מול ים עצום של תורה, מצוות וערכים ומנסה להבין - איך נכנסים לזה? מאיפה מתחילים? מה רלוונטי אלי מתוך כל זה? לא מצאתי, אז כתבתי".

אבל הספר החדש, 'אל תראה אותי ככה', הוא סיפור אחר לגמרי. לא ספר הדרכה, אלא רומן בלשי שמציב על השולחן את השאלות שספרי ההדרכה לא שואלים.

שני סיפורים, שאלה אחת

"הרעיון לכתוב את הספר צמח אצלי בעקבות דברי הרב קוק שדיבר על כך שהספרות שלנו צריכה להתכתב עם הקודש", מסביר דרור. "ספר עלילתי משפיע עלינו לעיתים הרבה יותר מרעיונות הגותיים. ובאמת יש היום הרבה יותר סופרים וסופרות בעולם הדתי ממה שהיו בעבר".

בספר שתי דמויות מרכזיות. הראשונה - אמיר, חייל במטרה הצבאית, בחור צעיר שאוהב את החיים ונפצע במהלך חקירת פרשייה מסתורית. בבית החולים הוא פוגש דמות שמעוררת בו שאלות על החיים, והוא מתחיל להימשך לעולם היהדות. "האירוע הקיומי שהוא היה בו מעורר אותו לשאלות קיומיות", מסביר דרור. "זה משהו שאנחנו פוגשים הרבה פעמים - ובמיוחד במלחמה האחרונה. השביעי באוקטובר גרם לגל גדול של תשובה, כי מלחמות קיומיות מעוררות שאלות קיומיות".

הדמות השנייה - מאיר, אברך חרדי, חוזר בתשובה ואב לשישה ילדים. מאיר ומשפחתו חיים תחת קשיים כלכליים לא פשוטים, עד שבשלב מסוים הוא מתבקש לפתור תעלומה של השחתת ספר תורה בשכונת ילדותו. אירוע שמחזיר אותו אל עברו ומעורר בו מבט מחודש על ההחלטות שקיבל בחייו. "הסיפור של מאיר הוא על אדם שחזר בתשובה מתוך רצון אמיתי להתקרב לבורא, ונהיה חרדי לגמרי, ופתאום אחרי עשרים שנה עוצר ותוהה מיהו בעצם. פתאום הוא מתגעגע לזהות הקודמת שלו. פתאום הוא תוהה האם קיבל החלטות נכונות. יש מתח עם ההורים, עם החברים, עם החברה החרדית, והרבה קשיי פרנסה".

"בהרבה סרטים הוליוודיים יש זוג שעובר איזו חוויה, הם מתאהבים ובסוף מתחתנים", אומר דרור, "אבל זה שקר. לא רואים את

בסופו של דבר, אנשים מתעוררים לשאול: מה אני עושה פה? על מה החיים האלה בכלל? הרבה חילונים, וגם כאלה שחיים בחו"ל או נשואים לבני זוג שאינם יהודים, לא מסכימים לוותר על דבר אחד - עצם ההגדרה שלהם כיהודים

שגם רבי עקיבא התפלל, ולומד במהלך היום יום את מה שגם רש"י למד. כלומר אני חי וממשיך את הדרך של אבות-אבותי, ואותי זה מרגש מאוד".

מהספר שרצה שילווה אותו - לספר שלא העז לכתוב

לאחר כמה שנים בהייטק החליט דרור לבחור בדרך אחרת. הוא התחיל לערוך ולכתוב. הוא היה שותף לכתובת העלון 'קרוב אליך' והיה ממקימי הערוץ 'רגע של חוכמה'. כיום הוא מנהל תוכן בקבוצת VLU. "אנחנו מציעים תוכניות למנהלים צעירים בעולם

ליהדות בלי לוותר על מי שהם. "אני תמיד אומר לתלמידים שלי", הוא מספר, "אף פעם אל תשכח ותאבד את עצמך. ה'עצמך' הזה - הוא זה שהביא אותך אל התשובה. לא פעם הרצון לעלות על העגלה מהר מדי עלול להביא לנפילה ממנה בהמשך הדרך".

מיבנה לרמת גן, דרך 8200

איך זה התחיל אצלו? "בכל פעם אני מספר את הסיפור הזה בצורה אחרת", אומר דרור. "יש לו הרבה נקודות מבט, כי אני גל ומשתנה עם הזמן ורואה את הדברים בפרספקטיבה שונה".

הוא גדל ביבנה, בבית חילוני למהדרין. שירת בצבא כקצין ביחידת המודיעין 8200 ועבד בהייטק. כבר בגילאי העשרה היה בתנועה של חיפוש משמעות - פסיכולוגיה, פילוסופיה, הכל חוץ מיהדות. "הכול היה כשר, רק היהדות הייתה מוקצה", הוא מחייך. "אבל בכל מיני נקודות בחיי נתקלתי בהוגים, בטקסטים, בחוויות אישיות שלאט לאט חיברו אותי לעולם הזה. פעם דרך משחק כדורגל, פעם בשיעור ששמעתי, פעם בחוברת שברסלבר חילק בתחנה המרכזית. לא היה טריגר אחד שממנו החלטתי בבת אחת לשנות הכל, זה היה תהליך הדרגתי ואיטי, שמאוד חששתי ממנו. למה חששתי? לאדם הדתי זה נשמע מוזר, אבל להפוך ליהודי שומר מצוות זה דבר מאוד מרתיע. אני אשתנה? איך ייראו החיים שלי? מה יישאר ממני? זה לקח כמה שנים עד שהעזתי להכיר בכך שהנשמה שלי נמשכת לשם, ליהדות, וזה מה שהיא רוצה". ואז הגיע הרגע של הפלטה.

"גרתי אז עם שרון, שהייתה בת הזוג שלי. שנינו היינו קצינים בצבא ויום חמישי אחד פשוט הגעתי לדירה עם מכשירי חשמל חדשים ביד. היא שאלה אותי: מה זה? וענית לה: פלטה ומיחם. ולמה אנחנו צריכים את זה בבית? היא הקשתה, ואני הסברתי לה שממחר אני רוצה לשמור שבת".

"זה היה שבר גדול בינינו. היא ניסתה להבין מה קרה פתאום, ואיך זה שאני פתאום 'בוגד' בקשר שלנו, איך אני מעדיף את התורה על פניה. זו הייתה נקודה קשה. אך ייאמר לזכותה שהיא לא ויתרה. היינו זוג טוב, והיא רצתה להבין מה עובר עלי, למה פתאום יש דברים שאי אפשר לעשות, או דברים שאני 'מחויב' להם. מה המילים האלה אומרות בכלל?"

יום אחד, לגמרי במקרה, שרון הצטרפה אליו לשיעור. וזה דיבר אליה. היא המשיכה לבוא לשיעורים, עד שבסופו של דבר 'הסכימה' להתחתן איתו. בהדרגה, בקצב שלה, גם היא החלה בתהליך איטי למצוא את דרכה ביהדות. כיום הם נשואים, הורים לארבעה ילדים, וחיים בקהילת נהורא ברמת גן.

מה היה הצורך הנפשי שהניע אותו? "אני לא מרגיש ש'ראיתי את האור'. אצלי זה היה הרצון לדעת שאני חלק ממשהו גדול יותר. עד היום, הידיעה שאני ממשך מורשת היסטורית ודתית שנמשכת כבר אלפי שנים - זה אחד הדברים שהכי נוגעים בי. אני מתפלל טקסטים

"עד שנות ה-70 הייתה כציבור הדתי תחושת שוליות ונחיתות עזה מול הצינונות החילונית והקיבוצניקים יפי הבלורית והתואר. ואז התחיל הסיפור של גוש אמונים - צעירים דתיים שקמים ואומרים: גם לנו יש מה להגיד, גם לנו יש חזון למדינה הזו. הם השקיעו המון אנרגיות בהתיישבות, שהייתה ערך ציוני חשוב, והיו בטוחים שהחילונים יבינו שהדרך שלהם היא הנכונה. אבל קרה ההפך. "בעצם, הצינונות הדתית רצה קדימה, ולא הסתכלה אחורה לראות אם מישוה בא איתה לישובים החדשים. לכן באמצע שנות ה-90 התחילו להתפשט הגרעינים התורניים בתל אביב, ברמת גן ובעוד מקומות, שביקשו לחבר את העם לערכים היהודיים. אבל אז מיד הגיעה תגובת נגד: אתה הדתי, השותף שלי, שאנחנו משרתים ביחד בצבא ועובדים באותו משרד, אתה עכשיו בא לגור ברמת השרון ובא להחזיר אותי בתשובה? מי אתה בכלל?"

דרור רואה את המתח הזה כחלק ממיצאות מורכבת. "הקירוב הוא חלק מהרעיון שאנחנו רוצים לרתום את העם לערכים של הצינונות הדתית. כדי לקרב אתה צריך להרגיש שיש לך משהו שאין לצד השני, ולעיתים עלול להיווצר רושם של תחושת התנשאות. לכן יש גם קולות המתנגדים לקירוב בצינונות הדתית, ובמובן מסוים זה באמת פגע בתחושת השותפות. אני חושב שהדרך הנכונה למי שרוצה לקרב היא להציע בלי תחושת עליונות. הרי כולנו היינו בהר סיני, ואנחנו כבר מכירים את התקדים של רבי עקיבא - מי יודע אם הילדים שלך לא ילמדו אצל הבחור שקירבת לתורה?"

חיפוש של המעבר

מה התמונה של החוזרים בתשובה בישראל כיום? "אין ממש נתונים מדויקים", אומר דרור, "כי זה מאוד תלוי איך מגדירים חוזרים בתשובה. ההערכות מדברות על כשלוש מאות אלף חוזרים בתשובה, לא כולל המשפחות שלהם. אבל מהי בדיוק ההגדרה? יש כאלה שנהיו דתיים יחסית למשפחה שלהם, האם הם חוזרים בתשובה?"

דרור, שחקר גם את תופעת הדתיים לשעבר, מוצא עניין דווקא במעברים בין העולמות. "אני נהנה לחקור שאלות של לימנליות, של

אני חושב שהדרך הנכונה למי שרוצה לקרב היא להציע בלי תחושת עליונות. הרי כולנו היינו בהר סיני, ואנחנו כבר מכירים את התקדים של רבי עקיבא - מי יודע אם הילדים שלך לא ילמדו אצל הבחור לתורה?

כדי להקים בית יהודי בארץ ישראל. ומצד שני, בכתבים הפנימיים, דיברו על הצינונות כתנועת תשובה לאומית. כך נוצר מצב שבו נשמע קול פרגמטי של שיתוף פעולה, וקול פנימי שמייחל לכך שגם החילונים יחזרו בסוף בתשובה, אבל לא אומר את זה.

ההתמודדויות שלאחר מכן. את השגרה, את הקניות ותחזוקת הבית והילדים, כשמסתבר שלא הכול נוצץ כמו שחשבנו. זה הסיפור של מאיר - פתאום אחרי תהליך התשובה הסוחף הוא עוצר ותוהה האם הצעד שלו היה נכון ומי הוא בעצם."

במהלך הספר מצטלבים שני הסיפורים, של אמיר ושל מאיר. "אם יבקשו ממני לתמצת את הספר למילה אחת - אני חושב שהתשובה היא: אותנטיות. הספר מציף את הקושי במעבר לחברה אחרת, כאשר אנחנו מנסים להיות מישוה אחר."

דרור גם זוכה לתגובות חמות מקוראים שלא מצליחים לעצור באמצע המתח. "השיא בינתיים - מישוה שנושאר ער עד שש בבוקר כדי לסיים את הספר", הוא משתף בחיך. "איזה ספר עיוני יכולתי לכתוב שהיה משאיר אנשים ערים ככה?"

מי לא רוצה מתנות?

איך מסבירים את התופעה של אנשים שמתקרבים לאמונה דווקא אחרי מאורעות קשים? "בסופו של דבר, אנשים מתעוררים לשאול: מה אני עושה פה? על מה החיים האלה בכלל? הרבה חילונים, וגם כאלה שחיים בחו"ל או נשואים לבני זוג שאינם יהודים, לא מסכימים לוותר על דבר אחד - עצם ההגדרה שלהם כיהודים. הרבה פעמים אנחנו שקועים בשגרה, אבל מסתבר שיש בנו נקודה פנימית, וכשאנחנו חווים משבר קיומי אנחנו מתעוררים לחשוב על הזהות היהודית שלנו. פתאום אנשים מתחילים לשאול: מה מיוחד בי בתור יהודי?"

דרור מספר כי במהלך המלחמה, כמו רבים אחרים גם הוא זיהה צימאון עז. "גם הביקוש לספרי הראשון מאוד עלה. הרבה פעמים כשאנשים באים לקנות את הספר ישירות ממני, אני מתעניין קצת מי הם ואיך הגיעו אליו. כך הגעתי לשיחות מרתקות עם אנשים מכל הארץ, צעירים ומבוגרים, גברים ונשים, והרבה מספרים לי על תהליך ההתחזקות שלהם."

"החיבור ליהדות ולבורא נותן המון גם ברמה האישית", הוא מוסיף. "סקרים לאחר השביעי באוקטובר הראו שלאנשים מאמינים היה הרבה יותר חוסן להתמודד עם מאורעות המלחמה. למתנה כזו, מי לא רוצה להיות מחובר?"

שותפות או השפעה

במקביל לעבודתו ולכתיבה, דרור חזר לאקדמיה. עבודותיו כולן עוסקות בתחום התשובה: הוא כתב תזה על הרב משה שטרנבוך, שניהן כרב קהילה בדרום אפריקה, התחיל לעסוק בקירוב והקים שם קהילה של בעלי תשובה. בימים אלו הוא מסיים את עבודת הדוקטורט שלו, העוסקת בתנועת הקירוב בצינונות הדתית ובשינוי שהצינונות הדתית עברה.

"הצינונות הדתית, כבר מתחילת דרכה, דיברה בשפה כפולה", מסביר דרור. "במרחב הציבורי דיברו על שותפות עם הציבור החילוני

גבולות בין העולם הדתי לחילוני, המעברים האלה מרתקים אותי. ויתכן שיש גרעין משותף לשתי התנועות - תנועת התשובה ותנועת העזיבה - צורך בשינוי מהעולם שגדלתי בו. בשתי התנועות מחפשים איזה שאר רוח, איזה משהו מעבר".

נוהגים לחשוב שרק בעולם החרדי יש מורכבויות לחוזרים בתשובה, כפי שמתואר יפה בספר החדש. דרור טוען שלמצטרפים מבחוץ, גם אצל הדתיים לאומיים יש אתגרים. "גם בבית כנסת דתי לאומי יש קוד לבוש. יש ניגונים מסוימים ודברי תורה שמקובלים וכאלה שלא, יש מנטליות מסוימת. אחד הדברים שעד היום נראים לי מוזרים הוא שאתה מגיע לאספת הורים, ותמיד מתחילים עם דבר תורה ולפעמים שרים בסוף איזה ניגון ביחד. או המקום העצום שתופסת תנועת בני עקיבא ו'יחודש ארגון', שאנחנו למדנו עליו רק מהילדים שלנו, והשימוש הנפוץ בתאריכים העבריים - אלה דברים שלמי שלא גדל בעולם הדתי יש מעט מאוד היכרות איתם. הקושי של ההשתלבות הוא לא רק הלכתי, הוא גם תרבותי".

איך להיות 'פנימי'

דרור ומשפחתו חברים בקהילת נהורא ברמת גן כבר למעלה מחמש עשרה שנה. זו קהילה של בעלי תשובה העוסקת בקירוב ובליימוד חסידות בנחת, ודרור עצמו מלמד שם. "בהתחלה למדתי במקום מאוד ליטאי, כמו זה שמאיר גדל בו. רק אחרי שהגעתי לנהורא גיליתי גם את עולם החסידות, העולם הפנימי והרוחני שבעבר לא כל כך קיבל אצלי ביטוי, והיום אני מאוד מחובר אליו".

אחד האתגרים הגדולים של החוזרים בתשובה הוא המתח שבין הרצון להיות כמו כולם, להיטמע בחברה ולטשטש את היותם חוזרים בתשובה, לבין הרצון לשמור על הקול הפנימי. "זו באמת שאלה לא פשוטה: איך אני יודע שלהתחבר לעצמי זה לא משהו מסוכן? החוזר כשהקשתי לעצמי זה לא ממש הביא אותי למקומות טובים, אז אולי עדיף להשתיק אותי. אך מסתבר שזה לא תמיד הדבר הנכון, אדם צריך למצוא את החיבור לעצמיותו. בחסידות זה נקרא להיות 'פנימי' ולא 'חיצוני' שמתחיל כל הזמן מסביב לראות מה כולם עושים. ומצד שני, הטענה שלי היא שלנסות להיות רק מה שאנני עכשיו - גם היא טעות גדולה. הקול הזה לא ילך לשום מקום, ואם לא ניתן לו את החיבור הנשמתי שלנו - בסוף

הם חרדים מבית, וכמה מהם אמרו לי ששאלות האוטנטיות הן סוגיות שמעסיקות גם אותם מאוד".

מה החזון שלו? "ההחברה הישראלית תהיה משגשגת, ערכית ומאוחדת, אור לגויים. שהיא תנהיג ותוביל את העולם ברוחניות ובגשמיות. בשביל זה אנחנו צריכים לפתח גם את העולם הגשמי וגם את העולם הרוחני שלנו - זה הציווי שקיבלנו מהבורא, להיות ברכה לגויים ולעולם כולו. אני מרגיש שאנחנו בדרך לשם".

ובאופן אישי? "הספר פתח לי תיארון לעוד כתיבה כזו", אומר דרור. "יש לי רעיונות לעוד שלושה ספרים שמכניסים את היהדות לעולם התרבות הפופולרית. אז ברמה האישית החלום שלי הוא להמשיך ולהשתלב גם שם, בעזרת ה'".

נאכל אותה בגדול. "אז מה עושים? לדעתי, הצעד הראשון הוא להפסיק להתייחס לעבר כאל איום. מי שהייתי - הסקרנות, האהבה למוזיקה, תאוות החיים, החיפוש הפילוסופי - כל אלה הם כלים שהקב"ה שתל בי כדי שאגיע לאן שאני היום. לכן להתעלם מהם, או חמור מכך - לברוח מהם - זה כנראה היפך רצון ה'".

השלב השני הוא למצוא רב או קהילה שמבינים את זה, שלא דורשים ממני למחוק את העבר אלא עוזרים לי לחבר אותו. בחסידות יש לזה שם: 'העלאת ניצוצות' - לקחת את מה שהיה, ולהפוך אותו לקודש".

שאלת האוטנטיות, הוא מדגיש, רלוונטית לכולם - לא רק לחוזרים בתשובה. "חלק מקוראי הספר

חשמל הקרן

עושים לכם מחיר

בזאת הדירה תקבלו מתנה אדירה

רק בחשמל הקרן חבילות משתלמות לבית החדש ומתנות בשווי אלפי שקלים!

<p>חבילת טופ</p> <ul style="list-style-type: none"> מקרר 4 דלתות שארפ דגם 8435* מכונת כביסה סאטר 8 ק"ג תנור דו-תאי משולב כיריים שירות ואחריות אלקטרה <p>רק 7,390 ₪</p>	<p>חבילת אקסטרה</p> <ul style="list-style-type: none"> מקרר 4 דלתות סאטר ביגור שחור זכוכית יוקרתי* מכונת כביסה LG 8 ק"ג תנור בילד-אין של SOL עם מסילות טלסקופיות כיריים 4 להבות בלומברג <p>רק 6,790 ₪</p>	<p>חבילת קלאס</p> <ul style="list-style-type: none"> מקרר אמקור 550 ליטר מכונת כביסה דוידסון 6 ק"ג תנור דו-תאי משולב כיריים שירות ואחריות ניופאן <p>רק 5,800 ₪</p>	<p>חבילת התחלה</p> <ul style="list-style-type: none"> מקרר דוידסון 480 ליטר מכונת כביסה 8 ק"ג 1400 סל"ד שירות ואחריות אלקטרה תנור עומד משולב כיריים ECOEURO 60 ס"מ צבע שחור <p>רק 4,790 ₪</p>
--	--	--	---

מתנת נדוניה ענקית מקבלים בשווי אלפי שקלים

חבילת נדוניה משתלמת

- מזגן טורנדו 1 כ"ס
- מייבש כביסה 7 ק"ג דוידסון פרימיום W2350
- מארז סירים גדול עם פתק החלפה בשווי 1,500 ₪ ברשת נמני*
- + מארז טקסטיל מפנק עם פתק החלפה בשווי 1,100 ₪ ברשת נדוניה*
- + מגנץ קיטור ניופאן + מיקרוגל איכותי סאטר 20 ליטר

מוקד הזמנות ארצי: 2757* WWW.KERENBY.CO.IL רשת מוצרי החשמל הזולה ביותר במגזר החרדי עפ"י סקר אומניבוס אסקריא 2024

סניף ראשי ב"ב רבי עקיבא 29	יחשלים מלכי ישראל 53 גאולה חניי במקום	ביתר עילית החוזה מלובלין 35	בית שמש נחל יצינים 8 (מתחת יש חסד)	אשדוד הורקנטס 5 (קניון היסל)	חיפה ברכת משה 29	נתיבות יוסף סמל 10 (קניון טריד)	מודיעין עילית רבי טרפן 25	מבית הרה בני ישיבת
----------------------------	---------------------------------------	-----------------------------	------------------------------------	------------------------------	------------------	---------------------------------	---------------------------	--------------------

תמונות לרשתות: לכיכר, טיבת, ביינפון, פולקס, תוספת התקן שמדורי 400 ש"ח, תבנית ברוקלין ע"י איר 15.26

השורדות

"מזל שהגוף יודע לפעול על אוטומט", אני חושבת לעצמי. אחרת את הנסיעה הזו לא הייתי שורדת. מביטה בחלון, או ליתר דיוק בוהה. אין בי כוחות להתמקד בשום דבר כרגע. הנשימות כבדות, אני פותחת מעט את החלון, שואפת את האוויר וסוגרת. מעבירה את ידי על מסך הרכב, מנקה את האבק מעליו - מעלי.

סבתא רבה יושבת לצידי. אבל עבורי היא תמיד הייתה פשוט סבתא. ריח הכושם שלה, שבכל יום אחר היה משרה בי אווירה שלווה, כעת מאיץ לי את הדופק. אנחנו יושבות זו לצד זו, אני מלטפת אותה מדי פעם והיא מתרצה. כבר שנים שאני נוסעת איתה לשם, כל שנה היא מעבירה את השיחה שלה באותו תיכון עירוני. בשנים הראשונות אבא שלי היה מסייע אותה, ואני תמיד הייתי מתעקשת להצטרף. שמעתי את הסיפור שלה כבר חמש עשרה פעמים, מאז שהייתי בת שמונה.

כל פעם מחדש אני נפעמת, מהעוצמה השקטה, מהביטחון, מהיכולת להסתכל למציאות ישירות לתוך העיניים ולא להתבלבל. אני לא מצליחה להבין איך היא מסוגלת לחיות חיים של ודאות עם סימני שאלה רבים כל כך. אבל מה שמרשים אותי יותר מכל, זו העובדה שבכל פעם שסבתא מספרת את הסיפור היא משנה חלק מהפרטים. בהתחלה חשבתי שהיא מתבלבלת או שוכחת, אבל אז גיליתי שהיא עושה את זה בכוונה.

כששאלתי אותה למה, היא ענתה לי: "גלי יקירתי, יש לי את הסיבות שלי. אני אמנם זקנה אבל לא מטומטמת". הפנים היפות שלה, שלווה ומחייכות. איך זה יתכן?

כשהגעתי לגיל שמונה עשרה והיה לי רישיון נהיגה, התחלתי להסיע אותה בעצמי בלי אבא. אלו היו נסיעות מופלאות, לא היו בהן הרבה מילים, אבל אהבה וקרבה - היו גם היו.

היא לא מרשה לי לשים מוזיקה בנסיעה, היא רוצה לחשוב. אז אנחנו פשוט מחזיקות ידיים זו לזו, ומבליחות מילים ומשפטים פה ושם. פעם אפילו שאלתי אותה בחיך "נו סבתוש מה את הולכת להמציא השנה?" אולי תגידי להם שהצלחת לחסל איש אס אס או משהו? למען האמת היא לא חייכה, פשוט הנידה בראשה לשלילה.

בשנתיים האחרונות אבא לקח אותה. אני לא יכולתי. אפילו לא הצטרפתי.

בשנה הראשונה הייתי מרוסקת - לא האמנתי שהכינוי שלי יהיה כל כך דומה לכינוי של סבתא. "שורדת". אני שורדת?

למען האמת שרדתי כמה דברים בחיים שלי. את שיעורי ספרות המשעממים, את החפירות של אחותי כשהיא משתפת במה שלא יהיה, ואת ההרצאות של ההורים שלי על האחריות הגדולה שיש לי כדור שלישי לניצולי שואה. אבל את הכינוי "שורדת" - לצערי, קיבלתי בזכות ולא בחסד. "שורדת הנובה".

בשנה השנייה אפשר לומר שמשהו בי התחיל לחזור לחיים. אבל השאלות - הטריפו לי את הדעת. למה זה קרה? ולמה אני שרדתי והחברות והחברים לא? ולמה להמשיך לחיות? ומדוע בכלל לזכור את השואה, זו שהתרחשה לפי שמונים שנה אם הייתה לנו אחת כזאת ממש עכשיו? ואני עדות חיה לזוועות!

פעם חשבתי שסימני השאלה של סבתא כבר הגלידו. אחרת איך היא מצליחה לעמוד כך ולספר, מבלי להתבלבל? אבל היום אני יודעת - הם לא נעלמו. סימני השאלה שם פתוחים ומדממים. הם פשוט למדו לחיות יחד איתה.

כשמנהלת התיכון התקשרה אלי ושאלה אם אני מגיעה השנה, חשבתי שהיא סתם נחמדה ומתעניינת. עניתי בנחמדות שאגיע, אני מתגעגעת לנסיעות עם סבתא. אבל אז משום מקום היא שאלה "תגידי גלי, יש מצב שגם את מדברת? זה יכול להיות מאוד משמעותי לתלמידים". דממה, הנשימות מתחילות להיות כבדות, רק המחשבה על זה שאצטרך לספר, הציפה בי את כל התמונות, הזוועות והריחות - התחלתי לבכות. "אני מתנצלת גלי מתוקה, לא התכוונתי". "זה בסדר - אני רוצה".

והנה אנחנו כאן, סבתוש ואני, ממש כמו פעם, אוחזות ידיים כמו פעם, שותקות כמו פעם, מהרהרות כמו פעם אלא שהפעם ידה היא זו שתומכת בידי. השתיקה למעני והמחשבות שממלאות את הרכב, מורכבות הרבה יותר. "גלי מתוקה, אולי תשימי לך קצת שירים, זה לא מפריע לי" סבתא הציעה. "סבתא לא הבנתי, את זו שלימדת אותי שיש זמנים שהשתיקה יפה להם. זה בסדר סבתוש, טוב לי ככה איתך בשקט". היא הנהגה, נאנחה ואחזה את ידי. על אף שאחזתה הייתה רפויה, הרגשתי את החמימות שלה.

הגענו לחנייה, זהו זה אמיתי, זו הולכת להיות הפעם הראשונה שאספר את הסיפור שלי. המנהלת הציעה שסבתא תספר ראשונה ואני אחריה על פי הסדר הכרונולוגי. למען האמת הסכמתי איתה, אבל לא מטעמים דידיקטיים.

להיות עם חופשי בארצנו

הרב יעקב עמיחי סופר, ר"מ בישיבת כרם
ביבנה גבעת זאב

עם האל נפשו הומיה, עם חופשי להיות,

לא עבדי הזמן ולא עבדים לעבדים.

אך החרשים שמעו והעורים הביטו לראות,

עבד ה' הוא לבדו חופשי ללא אזיק וצמידים.

והוא לבדו נשאר לחג עצמאות פתשואות,

שאין לה עצמאי אלא מי שחיינו לתורה נועדים.

ימים אלו של תקומה משואה לגבורה שאנו נמצאים בעיצומם, מקבלים משנה תוקף בתקופה מופלאה ונשגבה זו שאנו נמצאים בה. וכבר עמדו סופרים, רבנים ובעלי דעה רבים והשוו תקופה זו בעוצמתה לתקופות תנ"כיות, ובדין עשו כן; שנת הע"ז למדינת ישראל התבררה כשנה מלאה בעז וגבורה, כנסת ישראל עז והדר לבשה, וה' עז לעמו נותן ועל ידי כן מברך אותם בשלום - הופכים המה למעצמה עולמית אשר אומות העולם ראו כן תמהו שמעו וירגזו וחיל אחזם. ואף גם זאת, ארץ ישראל קמה מעפרה ומאפרה, ישובים חדשים נבנים בזה אחר זה בחסד ה' ובמסירות נפשם של אחינו ובנינו האהובים והקדושים, ובתוך תוכנו שומעים אנו בת קול הקוראת באוזנינו את חזון אחרית הימים המתגשם לנגד עינינו.

הנה כי כן, עם ישראל קנה את ארץ ישראל בייסורים, בדמים מרובים, בדמעות כמים ובגבורה עילאית. וכימי עולם, עם ישראל וארץ ישראל מעורים זה בזה, כאומרים ראו חיבתכם לפני המקום. ואם בכל שבעים ושמונה שנות קיומנו על אדמתנו חייבים אנחנו להודות לה' על כל הטוב אשר גמלנו וגומלנו, יחד עם זכרון חללינו הקדושים - בשנה זו על אחת כמה וכמה. אך כאמור, דברים אלו כבר עשאו כאסקופה הנדרשת. אך עתה באתי, על דברי תורה הצריכים חיזוק.

עינינו תחזינה, שהציבור היקר שלנו שטורח כל כך להיות פועל עם אל, רגליו מוצבות ארצה וראשו מגיע השמימה ושואף מעלה מעלה, בכל תחומי החיים - בצבא, בהתיישבות, בכלכלה, במדינות ועוד. אך נדמה לי, שנשמת רוח אפינו אשר ממנה הכל יוצא ואליה הכל בא מונחת בקרן זוית, ופעמים בליבנו אנו אומרים שאין זה עיקר תפקידנו ליטול מאותה קרן זוית, ומניחים אנו עבודה זאת לציבור אחר של יראי ה'. אכן, כוונתי לעסק התורה בכל חלקיה. לימוד התורה בעומק וברוחב, עיון מעמיק ובלתי מתפשר, התמסרות לחיי תורה ולהבנת דברי אלהים חיים ולגילוי רצון ה' בעולם. החל מלימוד מקרא, דברי חז"ל, ראשונים, אחרונים, פסקי הלכה, הגות ומחשבה. ודאי וודאי שחלק נכבד מהרשימה הנ"ל כבר אחוזים אנו בו בכל נימי נפשנו, אך חלק נכבד עוד יותר אינו זוכה בציבורנו היקר לאותו כבוד לו הוא ראוי.

חשים אנו שכוחות רבים נמצאים בקרבנו להשקיע בכניין הארץ הגשמי, ואף בכניין הרוחני המחשבתי של האומה. אך הציבור של כל אלה לעולם המעשה צריך חיזוק גדול. צריכים אנו לחזק את עולם התורה וההלכה של הציבור, להקים סייירות של תורה, וכלשונו של הרב נריה זצ"ל 'ישיבות נקים בכל מקום', ישיבות כאלה שיאחזו בכל חלקי התורה ללא פשרות. הלא זהו חלק בלתי נפרד מעצמאותנו במדינתנו - הקמת מדינה יהודית על פי חוקי התורה, בכל מרחבי החיים, ואת זאת לא נוכל לעשות לולי שנלמד כיצד ואיך.

שח לי אדם חכם - בעוד כך וכך שנים נהיה כאן עוד מיליוני יהודים שומרי תורה ומצוות בני הציונות הדתית. כל מקום של תורה שנקים עכשיו הוא מכרה זהב, מניה עם השקעה בטוחה ותשואה עצומה. כל ישיבה שתקום ותפרח תהווה מגדלור רוחני לסביבתה במהרה, כך נוכה להגשים את חזון אחרית הימים במלואו. ביום ההוא יושר השיר הזה, נהיה עם חופשי בארצנו, בארץ ציון וירושלים אשר מהם יוצאת תורה ודבר ה'.

פשוט ידעתי -

שאם סבתא שלי תשמע את הסיפור שלי לפני הסיפור שלה, את זה היא כבר לא תשרוד.

"גלינקה את בטוחה שאת רוצה לעשות את זה?"

עובי שטויות, גם ככה אחרי השיחה שלי אין לך סיכוי,

את יודעת שאני עושה את זה הרבה יותר טוב ממך",

סבתא חייכה אלי.

היא הצליחה להעלות בי חיוך.

"סבתא, אחרי שהם ישמעו איך חיסלת איש אס אס,

ברור שאין לי סיכוי" השבתי בהלצה.

"אבל עכשיו ברצינות, אני בסדר.

אני מרגישה שאני חייבת לספר, שידעו.

איך אמרת לי כל השנים,

שאין לך את הפריבילגיה לא לספר,

שהסיפור הזה לא שייך רק לך. עכשיו הגיע התור שלי".

סבתא סיימה את השיחה שלה, כולם נעמדו ומחאו כפיים.

זו הייתה שיחה מרגשת יותר מתמיד עבורי, אבל הבטחתי לעצמי שלא אבכה.

למען האמת זו הייתה השיחה הכי מדויקת שלה.

היא העבירה את כל השיחה בעמידה עם גב זקוף ובקול צלול וברור.

הרגשתי שהיא עושה זאת למעני.

עכשיו הגיע התור שלי.

ורגע לפני שעליתי - הבנתי.

הבנתי למה סבתא משנה כל פעם פרטים בסיפור.

אנא שלנו אוביזול הקדישה את חייה
לנתינה. בכל חג המשך שנים, היא דואגת
לאוסוף תרומות, להכין ולחלק סלי מזון ליותר
מ-100 משפחות - כדי שלא יחסר לאף אחד
גרעצי השמחה. תמיד עם לב ענק, תמיד
ראשונה לצדור, ותמיד בלי לבקש דבר לצדנה.

היום, הפעם הראשונה, היא זו שזקוקה לצדנה...

אביגיל זקוקה בדחיפות להשתלת כליה!

זו התקווה היחידה שלה להמשיך לחיות

ולשוב לחבק את המשפחה, הילדים והנכדים.

מי שמוכן לבדוק אפשרות להיות תורם/ת כליה מתנדב/ת - מעניק לא רק חיים לאמא שלנו, אלא גם את המתנה הגדולה ביותר שאפשר לתת: הצלת חיים!
לצערנו הרב כל משפחתנו נבדקה ואף אחד לא נמצא מתאים לתרומה בשביל אמא.

לפנייה ובדיקת התאמה

חן: 052-819-8722

או דרך עמותת מתנת חיים:

לשאלון רפואי מהיר לבדיקת התאמה מותאם לאביגיל הללי

סינון לפני בדיקה :

• סוג דם +O או -O

• גברים מעל גיל 27

• נשים לאחר ילודה

סרקו את הברקוד

הכרזות שבתוך הציאיו

מאחורי הביקורות וההסתגרויות, מסתתרים חלקים פגיעים שמבקשים שיראו אותם. כשהם נפגשים באמת, ההגנות כבר לא נחוצות

כשה קורה, מנגנוני ההגנה כבר לא נראים כמו התקפה או ניתוק אלא ככאב עמוק שמנסה לשרוד. כשהכאב פוגש נוכחות מלאה, הוא לא צריך יותר להסתתר. זהו אולי הדבר הכי פחות טבעי בווגיות המודרנית שבה אנחנו צריכים להבין הכל עד הסוף ואז לפתור. עלינו פשוט להיות. להיות שם ברגע שבו השני כבר רגיל להיות לבד. הריפוי אינו מתרחש כשישישו צודק אלא הוא מתרחש כשישישו סוף סוף לא נשאר לבד עם הכאב שלו.

מהי שיטת דמיונוב זוגי?

להפסיק לנהל משק בית ולהתחיל לפגוש אחד את השניה במרוץ החיים. זוגות רבים הופכים לצוות לוגיסטי מצוין שמנהל בית, ילדים ועבודה, אבל מאבדים את הקירבה. השיחות הופכות לטכניות, הנוכחות נעלמת והלב נשאר מאחור. שיטת דמיונוב זוגי נולדה בדיוק בנקודה הזו: כדי להחזיר את המפגש, הנוכחות והאהבה אל תוך הקשר. זוהי שיטה חוויתית תהליכית המאפשרת לבני הזוג.

- להשיל מגננות והרגלים אוטומטיים
- להקשיב לעולם הפנימי אחד של השני בלי להרגיש איום
- לפגוש מחדש אחד את השניה - מעבר לתפקידים היומיומיים
- לחוות קרבה, נראות ואהבה בצורה עמוקה

מדובר בתהליך עמוק הכולל סדרת מפגשים שבהם נכנסים יחד למרחב שקט, כל אחד פוגש את עולמו הפנימי של האחר, ונוצר מפגש אמיתי של מהות עם מהות.

זה הזמן להחזיר את הניצוץ. אם אתם מרגישים שהקשר הפך טכני, שאתם בתקופת שחיקה, או אפילו אם איבתם תקווה - דמיונוב זוגי היא ההזמנה שלכם לחזור. זה לא דורש עוד מאמץ, זה דורש מפגש.

הילד שעומד ליד אבא שלו ומרגיש שאף פעם אינו מרצה אותו מספיק והילדה שמחכה לבד בחדר שמישהו יבוא לראות אותה. כשאנו מאפשרים לבן הזוג להציף לתוך הדימוי הזה בלי לשפוט, בלי לנסות לתקן ובלו לייצץ - קורה הקסם. כשהוא רואה את הבדידות הפנימית שלה, הוא חווה עצב אמיתי עבודה. כשהיא נכנסת לעולמו, היא מרגישה את הכאב שבמאמץ התמידי והסיופי שלו להיות ראוי. זהו רגע קריטי שבו מנגנוני ההגנה

לשהות בחוויה, עולים דברים אחרים לחלוטין. מתחת לתגובה המהירה של ההצדקה וההסבר, בן הזוג שהתרחק יכול לפגוש לפתע תחושת הצפה קשה, חוויה שבה "לא משנה מה אעשה, אני אף פעם לא מספיק". התחושה הזו גוררת חוויה של חוסר ערך. מנגד, בת הזוג שתוקפת ומבקר, פוגשת מתחת לכעס את החוויה של להיות שקופה, פחד להעלים ותחושה שהיא לא חשובה יותר.

זוים הצידה. האיום נעלם, והצורך להגן מתרכך. אין צורך יותר להסתגר או לתקוף, משום שהם חווים אחד את השני ממקום של נוכחות אמיתית.

הריפוי שבהסכמה להיות
המרחב הזוגי לא משתנה דרך פתרון הבעיה או הכרעה מי צודק. הוא משתנה דרך היכולת לשהות בתוך עולמו של השני מבלי להרגיש מותקף.

בתהליך של דמיונוב, בתוך רגעים ספורים המרחב כולו משתנה. חוויכות בין שני מבוגרים על התנהלות הופך למפגש בין שני עולמות פנימיים שמופעלים זה מול זה בכאב.

לגעת בשורש
כשהשיח הופך פנימי, עולים דימויים של אותם רגשות שורשיים. פתאום, לא יושבים מולנו בני זוג בקונפליקט, אלא נחשפים הילדים הפנימיים שזקוקים לנוכחות:

ריקוד ההתרחקות - מערכת הכשל

הם הגיעו אחרי עוד ריב שגרתי, לא משהו חריג, ואפילו די מוכר. בכל פעם שהיא כל כך צריכה אותו שהוא יהיה נוכח איתה, שיקשיב לה, הוא פשוט נעלם ומתנתק. הוא מצידו, מרגיש שכל ניסיון לתקשר מציידה הופך מיד לתלונה וביקורת. הריקוד הזוגי שלהם שקוף וכואב: ככל שהיא מנסה להתקרב ולדרוש קשר, כך הוא מתרחק ונסגר. שניהם מדברים על העובדות של מה שקורה ביניהם, אבל ברור שהסיפור האמיתי לא נמצא במילים הנאמרות. הסיפור האמיתי נמצא במקום שבו כל אחד מהם כבר מומן לא מצליח להגיע אל השני. שניהם, כל אחד בדרכו, מרגישים לבד בתוך הקשר.

למה לא מספיק לעבוד על התקשורת הזוגית?

ברוב המקרים, התגובה הטבעית בשלב הזה היא לנסות "לתקן את התקשורת". מי אמר מה? איך כדאי לנסח משפטים נכונים יותר שיעזרו? איך להקשיב טוב יותר. עבודה על תקשורת נכונה היא דבר חיובי ומועיל ויש לה את המקום שלה, אך בשיטת דמיונוב זוגי, נקודת המוצא היא שונה. איננו מתחילים במה שנאמר אלא במה שמפעיל את מה שנאמר. המטרה היא לעצור את התגובות האוטומטיות ולהפנות את המבט פנימה.

לפתוח פתח במערכות ההגנה ולהיות אורחים בעולמו של האחר

כדי לשבור את המעגל, ההזמנה היא להשהות את הניסיון לפתור או לשנות. במקום זה, כל אחד מבני הזוג מתבקש להיות "אורח" או "תייר" עם עיניים חדשות בעולמו הפנימי של השני. כשעוצרים את ההדף ומסכימים

הרב אשר פרקש

התועדות

אהבת ישראל... עד כמה ולמה?

איזה משפט באנגלית משובשת גרם לאנשים להניח תפילין עם ר' מענדל פוטרפס? < מי יציל את הנשמות שטובעות בים? > איזו הכרזה משמיים נשמעה באמצע הלילה במזריטש? < ואיך לקח האדמו"ר הצמח צדק את הסיכון לעמוד מול דרישות הממשלה האכזרית? > לרגל ימי ספירת העומר - צרור תורות, אמרות וסיפורים מחזקים סביב מצוות אהבת ישראל

לחיים, לחיים ולברכה.

אנחנו נמצאים בימי ספירת העומר, בהם מרבים באהבת ישראל ואחדות ישראל. אתם בטח יודעים שהמצווה הזו היא אחד היסודות במשנת הבעש"ט, וצדיקי החסידות הרחיבו בעניינה וחיבתה מאוד - בסגנון שלא היה מוכר עד להופעת החסידות בעולם.

כך כתוב למשל בספר 'היום יום': "רבנו הזקן אמר: מצות אהבת ישראל היא ליליד עם ישראל אשר מעולם לא ראה אותו, ומכל שכן לחבר עדת ישראל אשר במקום מגורו, שהוא בן או בת עדתו".

עד כמה נדרשת ההשקעה להטבת מצבו של אדם מישראל - "בגשמיות ובפרט ברוחניות" - אנחנו יכולים ללמוד מסיפורו של הרבי הריי"צ ב'ספר הזכרונות', שם מתואר כיצד התפרסם שמו של הבעש"ט בעיר הארקי. וקיצורו של מעשה שהיה כך היה:

בסביבות הארקי התגורר נסיך שהמחוז כולו היה תחת שלטונו, ובארמונו התגורר יידו הטוב, מהגר צרפתי ושמו פייר לואי, שהנסיך היה עורך בחברתו מסעות ציד משותפים ונשפי תענוגות.

באחד הימים, כשחזרו מעוד מסע ציד מוצלח ביערות הארקי, נפלט כדור מאקדחו של הנסיך וחדר לבטנו. הנסיך עמד בשערי מוות וטובי הרופאים הועקו למיטתו, אך ללא הועיל.

זמן מה קודם לכן ביקר בחצר הבעש"ט אחד מתלמידיו ושמו ר' ניסן, תושב הארקי. לפני שחזר לביתו, נכנס אל הבעש"ט שאמר בפניו תורה מיוחדת על הפסוק בתהילים "יורדי הים באניות עושי מלאכה במים רבים", שלכאורה נכתב בכפל לשון: "יורדי הים", ושוב "עושי מלאכה במים רבים".

ההסבר לכך הוא שהתיבות "יורדי הים" מתארות את ירידת הנשמה לעולם הזה, שהוא כמו ים גדול וסוער, וה"מים רבים" רוצים להטביע את נשמת היהודי בתוכם. ומהי הדרך להינצל מהמים הזדונים? הקב"ה מלביש את הנשמה בגוף הנמשל לספינה המפלסת את דרכה בים הגדול - "יורדי הים באניות", וכשהגוף עוסק בתורה ובמצוות, הדבר שומר על הנשמה שתוכל לצלוח את הים בשלום.

אבל אם חלילה הספינה נשברת והגוף אינו עושה את המוטל עליו, הרי שבמקום אניית מסע ענשה "תאניה ואניה" - לשון שבר ואללות. הנשמה מתחילה לטבוע במים. איך אפשר להינצל ממצב נורא זה? לשם כך בא חלקו השני של הפסוק - "עושי מלאכה במים רבים", אלו הם הצדיקים הצוללנים, בעלי יכולת השהייה בתוך המים הסוערים, שהם

העוסקים במלאכת חילוץ הנשמות שאבדו שם.

הבעש"ט נתן בידו של ר' ניסן מעטפה חתומה והורה לו לפתוח אותה בבוא העת, כאשר הנסיך וחברו פייר לואי יגיעו בפעם הבאה להארקי. בד בבד - הוסיף והורה לו הבעש"ט - עליו לפנות אל לואי ולומר לו כי הוא יהודי ושמו האמיתי הוא פסח צבי - 'פייר' הוא פסח, ו'לואי' על שם היתו לוי - ולדאוג להעלות אותו מחיי החומר וההוללות חזרה אל חיק יהדותו.

כשנודע בעיר על הפציעה של הנסיך, הביין ר' ניסן שהגיע הזמן לפתוח את המעטפה. הוא נדהם לגלות בה הוראות לרקחת סממני רפואה לסוג הפציעה של הנסיך, והביין שהבעש"ט צפה את המאורע שיתרחש וכי יש לו משימה כעת לדאוג להחלמת הנסיך ואף להודיע לו - כך כתב הבעש"ט במכתבו שבמעטפה - כי רפואתו באה מכוחו של הצדיק שגילה דרך חדשה ביהדות.

ר' ניסן רקח את התרופה המיוחדת וצעד במהירות לעבר המקום בו אושפז הנסיך, אבל בהגיעו נתקל בסירוב ותרעומת מצד מקורביו. רופאים גדולים ומומחים לא הצליחו לשפר את מצבו של הנסיך - אמרו הנוכחים - ומה כבר יוכל להועיל יהודי תימהוני?

אולם, מצבו הרפואי של הנסיך הלך והידרדר, ומקורביו הבינו שאין טעם למנוע מהיהודי לנסות להושיט את ידו לרפואתו. ר' ניסן נכנס פנימה עם השיקוי הרפואי שרקח לפי הוראות הבעש"ט, נתן ממנו לנסיך - והפלא הגדול אירע: הצבע חזר לחייו וכעבור זמן קצר הוא פקח את עיניו וחזר לחיים. כעבור ימים אחדים כבר ניכרה הטבה משמעותית במצבו, ומכאן קצרה הייתה הדרך להחלמתו המלאה.

במקביל, ר' ניסן פגש את פייר לואי וסיפר לו על מוצאו היהודי ושמו המקורי. לואי נדהם מדבריו של ר' ניסן, אך הודה לדבריו וסיפר על עברו כילד צעיר שאימו ניסתה לחנכו כיהודי, אבל אביו היה כבר מנותק מחיי תורה ודאג לגדל אותו כצרפתי מושלם עד ששכח מיהדותו.

בעידודו וסייעו של ר' ניסן, פייר לואי-פסח צבי חזר לצור מחצבתו. עכשיו הביין ר' ניסן את פשר התורה שאמר הבעש"ט בפניו על הנשמות היורדות למים הרבים ולעתים נשברות, עד שהצדיקים צוללים פנימה ומחלצים אותן לחוף מבטחים של חיי תורה ומצוות. כמובן, בעקבות האירועים הללו נודעו שמעו וגדולתו של הבעש"ט והתפרסמו בעיר הארקי לשבח בעיני היהודים ולהבדיל הנכרים.

אולי עכשיו גם אנחנו מבינים טוב יותר את האמרה המפורסמת בשם

המעשה הזה, הקדים ואמר שכידוע כבר הבעש"ט הדגיש את מעלת אהבת ישראל, אבל אנחנו רואים שמדור לדור נוסף עומק במצווה הזו.

למשל, הבעש"ט אמר תורה על מאמר חז"ל "תפילין דמרי עלמא מה כתיב בהו? מי כעמך ישראל גוי אחד בארץ". כלומר, בתפילין של הקב"ה כביכול כתובה המעלה של כל יהודי - מי כעמך ישראל". והוסיף הבעש"ט, שבמצוות תפילין יש תפילין של ראש ותפילין של יד, וכך גם בעם ישראל יש תפילין של ראש - אלו תלמידי החכמים שכוחם כמוהם, ותפילין של יד - אלו אנשים פשוטים שמעלתם בנתינה לצדקה כמו ידם, למרות שידיעותיהם בתורה אינן מופלגות. והנה, למרות שתפילין של ראש קדושתן גדולה יותר מתפילין של יד, בכל זאת את ברכת התפילין אומרים דווקא על תפילין של יד. ועל דרך זה גם בעיני הקב"ה, במובן מסוים, יש לעבודתם של אנשים פשוטים ותמימים חשיבות גדולה ביותר - אפילו ביחס לתורתם של תלמידי חכמים.

הרבי המשיך והביא את המעשה הנזכר שהיה עם המגיד ממזריטש, ממנו עולה כי יש לאהוב רשע גמור כמו צדיק גמור. כאן, אם כן, אנחנו מוצאים חידוש עמוק יותר: אהבת ישראל אינה מסתכמת רק באהבה לאנשים פשוטים, אלא אפילו ביחס לרשע גמור. והמצווה אינה מתקיימת באהבה סתמית, אלא באותה רמת אהבה שמפגינים כלפי צדיק גמור!

לאחר מכן, בדור השלישי לחסידות התחדשה עוד קומה בעומק המצווה - כאשר אדמו"ר הזקן לימד רובד נוסף באהבת ישראל. כידוע, בפרק ל"ב בתניא - לב התניא - מוסבר כיצד ניתן להגיע לקיום מצוות "ואהבת לרעך כמוך" - "למגדול ועד קטן", בכל המובנים. איך עושים את זה? ובכן, אין זאת אלא על ידי התבוננות בעיקרון היסודי שכל ישראל מאוחדים כולם כאחד בשרוש נשמתם, ורק הגופים מחולקים ומובדלים זה מזה. ולכן כשיהודי מעורר את הנשמה שבתוכו והופך אותה לדבר העיקרי המנחה את חייו, ממילא הראייה שלו משתנה וכך יכולה להיות אהבה ואחווה בינו לכל אחד מישראל, כי נשמתו ונשמתו של כל יהודי זולתו אחת הן.

אם כן, החידוש של ספר התניא מלמד אותנו אהבה עמוקה הרבה יותר, כזו שאינה רואה כל הבדל מלכתחילה בין יהודי פשוט

של המגיד. ר' אלימלך נעמד מיד על מפתן הדלת, אולי המגיד זקוק לעזרתו, פתח אותה מעט וראה שהמגיד מהלך בחדר כשפניו אש להבה. כשהבחין בו המגיד, פנה אליו ואמר: "שמע, אלימלך, מה אומרים כעת במתיבתא דרקייע: מצות אהבת ישראל, 'ואהבת לרעך כמוך' - פירושה לאהוב רשע גמור כמו שאוהבים צדיק גמור!"

המשך הסיפור התרחש למחרת בבוקר. ר' אלימלך מסר לחבריו את דברי המגיד, ופתאום נקלעה לידם הצלת יהודי שהיה זקוק לישועה גדולה. למרות שאותו יהודי התנהג בחיי ליצנות וקלות ראש ולא נזהר בקיום המצוות, לאור האמרה ששמעו מפי המגיד שיש לאהוב רשע גמור כמו צדיק גמור הם נחלצו לעזרתו, ובמשך הזמן הוא גם שב בתשובה שלימה.

בהזדמנות מסוימת, כאשר הרבי זי"ע הזכיר את

הבעש"ט: "נשמה יורדת לעולם וחיה שבעים-שמונים שנה בשביל לעשות טובה ליהודי בגשמיות ובפרט ברוחניות". מדהים, צריך לקרוא את זה שוב ושוב כדי להאמין, ולהפנים.

בהתוועדות חג השבועות ת"ש סיפר הרבי הריי"צ סיפור מחייו של המגיד ממזריטש, כפי שהובא לידעתנו על ידי אדמו"ר הזקן משמו של הרבי ר' זושא מאניפולי ששמע מאחיו הרבי ר' אלימלך מליז'נסק. כידוע, המגיד היה חולה ברגליו, ובשל כך אף נזקק להליכה עם קביים. בבית מדרשו הייתה חבורה קדושה של תלמידים שעמדו על משמרתם בלילות, לצורך שימוש חכמים אצל המגיד אם יצטרך סיוע בדבר מה. מעשה היה באחד הלילות, במשמרתו של ר' אלימלך, כשפתע שמע את רעש הקביים מחדרו

עולים להר הזיתים

כמיטב המסורת של 'קרן אביה'

59 שנים
 לשחרור ירושלים

שבת יום ירושלים ובעטרת נצחון תעטרם

הרב אברהם זרבינ
 דיין בבית הדין הרבני בת"א
 לוחם בטיית גבעתי, מדליק המשואה

במלון שבע הקשתות
 על הר הזיתים
 מול מקום המקדש

כ"ח-כ"ט אייר
 תשפ"ו (15 למאי)

אירוח שישי-שבת חווייתי פרשת במדבר

יום שישי - סירורים | שיחות מרתקות | ארוחת צהריים קלה | תפילות בסגנון קרליבך מול הר המוריה | ארוחה חגיגית ועונג שבת - מישי שבת - תפילות חגיגיות | שיחות עם פצויע צה"ל | סעודות חגיגיות כיד המלך | סירורים - מוצשייק - הבדלה מוזיקלית

ישראל פרנס
 הזמר החסידי, שיבא סיפורים
 בלעדיים מחצרות האדמו"רים

יהודה קנדל
 לוחם צנחנים
 ממשחזרי ירושלים

הרב ראל קצין
 סא"ל במיל, משות ביחידה מיוחדת
 רב בשיבת שדרות

אלידע בר שאול
 חוקר, מוזה דרך
 ואיש ידיעת הארץ

צבי יזחקאלי
 מורתן, לוחם
 ואיש שב"כ לשעבר

חונטצת: בוריס

הסעות בהרשמה מראש | מס' החדרים מוגבל | פניסיון מלא | כשרות מהודות | צוות שומר שבת

להזמנות: ריבקי - 050-9287878 | rivkisb@gmail.com

תפילין. ר' מענדל יצא אפוא יחד עם חסידים נוספים לרחובות ניו יורק, על מנת לאתר יהודים ולהניח איתם תפילין.

כמהגר טרי, לא ידע ר' מענדל אנגלית, אבל משפט אחד באנגלית משובשת היה בפיו – **מילים שהמיסו חומות של ניכור ופתחו לכבות: I Jew, you Jew. I Tefillin, you Tefillin** – "אני יהודי, אתה יהודי. אני תפילין, אתה תפילין...". וראו זה פלא. היהודים שפגשו את ר' מענדל ושמעו ממנו את המשפט המוזר והפשוט הזה, השתכנעו והפשילו שרוול לקיום המצווה. מתברר אפוא כי לנשמה של היהודי שלפנינו יש ערצתי תקשורת משלה, ואם היא מזהה שמה שמניע אותנו זו אהבת ישראל ואהבת ה' – הן מעוררות גם אותה. לחיים, לחיים ולברכה. שנזכה.

ברכה, גאווה – דלות, בגשמיות וברוחניות". דהיינו, שכאשר פועלים בכוח האהבה והאחדות זוכים לברכה והצלחה, אך אם הגאווה והפירוד שולטים בכיפה, אזי התוצאה מרה מאוד, לא עלינו. כמה גדולה מעלת האחדות ואהבת ישראל!

לחיים לחיים! והנה סיפור הולם לחתימת ההתוועדות שלנו: המשפיע רבי מענדל פוטרפס ע"ה נודע כבעל מסירות נפש בשנות האימה ברוסיה הקומוניסטית. הוא נתפס בעוון סיוע לאחיו היהודים, ונשלח לגלות ארוכה בערכות סיביר. רק לאחר שנים ארוכות הצליח בחסדי ה' לצאת מאחורי מסך הברזל. בהזדמנות מסוימת, כאשר שהה בחצרו של הרבי בברוקלין, עורר הרבי על החובה לזיכוי הרבים במצוות

לתלמיד חכם ובין רשע גמור לצדיק גמור. מעצם העובדה שזולתך הוא יהודי – הוא כבר אחד ומאוחד איתך.

"אדמו"ר האמצעי אמר בשם רבנו הזקן" – נכתב עוד ב'היום יום' – "אהבת ישראל צריכה 'לתפוס' עד מיצוי הנפש". לעשות למען כלל ישראל, ולמען כל יהודי באשר הוא – עד מסירות נפש...

הנה דוגמה מדהימה. בשנת תרי"ג נערכה אספת רבנים בעיר פטרבורג, שהייתה באותה עת עיר הממשל של רוסיה, כנגד כוונות הממשלה שרצתה להטיל גזירות על החינוך היהודי ועוד. האדמו"ר הצמח צדק השתתף באופן פעיל באותה אסיפה, ובה נכח גם רבי איצ'לה מוולוז'ין – בנו של רבי חיים מוולוז'ין – שהיה מגדולי הרבנים דאז.

האספה נמשכה זמן רב, והצמח צדק שהה במשך מספר חודשים בעיר כשהוא עומד בתוקף ובהצהרות גלויות נגד רצון הממשל – במסירות נפש של ממש, וכתוצאה מכך אף הושיבו אותו במעצר כמה פעמים.

ר' איצ'לה מוולוז'ין שאל את הצמח צדק בפליאה, כיצד הוא מרשה לעצמו להיכנס כל כך בעובי הקורה – דבר שיכול לעלות לו במחיר חייו, כי הממשלה יכולה להחיל עליו דין מורד במלכות ולהוציאו להורג ח"ו. ניחא – אמר ר' איצ'לה – אם אתה לא חושב על עצמך; אבל יש לך תלמידים וחסידים, איך אתה נוהג בדרך שעלולה להתיר אותם כצאן ללא רועה?!

הצמח צדק ענה שיש בידו שתי תשובות לדבר. האחת, גם אם חלילה ייגזר עליו דין מיתה, יש לו כמה בנים שיוכלו להמשיך את דרכו ולשבת על כיסאו. ותשובה אחרת, בדרך "איבעית אימא": **אחדותם של החסידים תחזיק אותם עד ביאת המשיח**. כלומר, כוח האחדות שיש לחסידים, הוא כשלעצמו ביכולתו להוביל אותם אל היעד בבטחה.

את הסיפור הזה סיפר הרבי הריי"צ, והוא הוסיף וסיפר על התוועדות שמחת תורה בחצר הצמח צדק בשנת ת"ר, אז הגיע קהל גדול לעשות את החג במחיצתו ולא היה מקום בבית המדרש. יצאו אפוא הכל לחגוג ברחוב, ואף הוציאו את הבימה כדי לערוך בחוץ את מנהג ההקפות. באחד מרגעי השמחה הגדולה עלה הצמח צדק על הבמה המוגבהת ואמר כך: "א"ב-ג'ד, אהבה –

חינוך

האתגר הבא

בואו לבחור את הדרך לאנכם לחנך

מגוון תוכניות ייחודיות במסגרת התואר הראשון

רום - תוכנית מצוינות | מפרש - תוכנית להכשרת נשות חינוך בעלות שאר רוח

לפני ולפנים - תוכנית הכשרה בהשראת ישיבת 'מקור חיים' | מראות - תואר בספרות בשילוב לימודי משחק

מיתרים - הכשרת מורים לחינוך המשלב | דרך מיתרים - שילוב תואר ראשון בלימודי ארץ ישראל עם קורס מורי דרך

תוכנית מפתח - מדריכים ברשת דעת | שילוב תוכניות עם מדרשות, סמינרים וישיבות | תואר פלוס - שילוב תעודות מקצועיות לצד התואר

מגוון תוכניות ייחודיות במסגרת התואר השני

תואר עם תיזה במסגרת לימודי החוג למחשבת ישראל

בית מדרש - תוכנית במסגרת לימודי התואר בהוראת תורה שבעל-פה

לפני ולפנים - תוכנית הכשרה בהשראת ישיבת 'מקור חיים' | תואר בתנ"ך - המתקיים בעברית ובאנגלית טיפול באמצעות אומנויות

מגוון תוכניות לפיתוח מנהיגות ויזמות

הרצוג. לדעת. לחנך.

להרשמה: 077-9915242 או היכנסו לאתר המכללה: herzog.ac.il

מה עשה הדור שלנו שזכינו לכל הטובות והנפלאות שה' עושה איתנו?

חז"ל נחלקו אם הגאולה תלויה בתשובה או לא, והכריעו שאינה תלויה בתשובה. מעשי התשובה שלנו בוודאי מוסיפים, אבל אינם פועלים לבדם את הגאולה. מעמקי הנשמה הישראלית הזדככו בכור ההיתוך של שנות הגלות הארוכות, ובמסתרים כבר הבשיל הפרי. גם אם בחיצוניות לא הכול מתוקן, האהבה האלוקית אלינו כבר דוחקת את הנסיבות ומציעדה אותנו לקראת גאולתנו ופדות נפשנו. וכפי שרבנו הרב צבי יהודה היה אומר: לא אנחנו דוחקים את הקץ, אלא הקץ הוא שדוחק אותנו.

אני מרגיש שלימוד התורה לא משפיע עליי.

כל אדם שלוקח תרופה עלול להרגיש כך כשהוא שם את הטבליה בפיו ולא מרגיש מאומה. וכי מפני כך יעבור על הוראות הרופא, ובוודאי אם חייו תלויים בכך? הרגשה אינה מדד לתועלת. לא תמיד התועלת מורגשת, קל וחומר כשעיקר תועלתה של התורה שייך לטרקלין - לעולם הבא, ולא לפרוזודור. ואף שהתורה בוודאי מאירה גם את חיי עולם הזה ומתקנת ומכשירה אותו, ופעמים רבות היא "תפארת לעושיה ותפארת לו מן האדם", אין זה תנאי למעלתה. וגם אם הטובה אינה נראית כרגע, מובטחים אנו שסוף הכבוד לבוא.

התחנן של ימי שני וחמישי מלא בתחינות על הגלות ואני מרגיש שזה לא רלוונטי...

שני פנים לדבר. מצד אחד, אנו שמחים שתפילות הדורות שלפנינו כבר נתמלאו במידה לא מבוטלת, וההרגשה שלשון התחינות אינו מתאים לימים הנפלאים שאנו חיים בהם - יש בה אמת משמחת עד בלי די. ומצד שני, לא הגענו לשלמות הגאולה. אין לנו מקדש ולא כהן, מערכת המשפט רחוקה מ"שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחילה", וכל החלום מלא הקודש על הגאולה השלמה טרם הופיע במציאות. ועליו עדיין נכון להתחנן ולשפוך נפשנו כמים, ולהתפלל לאבינו מלכנו שיגאלנו גאולה שלמה ללא שום שיור, במהרה בימינו אמן.

עלון שבועי לעבודת השם בדרך החסידות

קרוב אליך

ת.ד. 52589 רמת גן < העלון טעון גניזה • karovel.co.il
לתגובות ויצירת קשר qarov.elecha@gmail.com קרוב אליך • לפרסום: 052-4061065

נוטעים את הכרם בגבעת זאב

בחור יקר הינך מוזמן

ליום היכרות

לימוד בחברותות
עם אברכי ותלמידי
הגרעין המייסד

שיעורים מראשי
הישיבה ורבניה

סיור תנ"ך בשטח

התועדות הכנה
לל"ג בעומר

ארוחת
צהריים
עשירה
וכיבוד קל
לאורך היום

ראשון, ט"ז אייר (3 במאי למניינם)

11:00-18:00 גבעת זאב

מיקום מדויק ישלח בהמשך למעוניינים

הסעות ממקומות מרכזיים

מוזמנים בשמחה, לתיאום הגעה צרו קשר:

הרב יעקב עמיחי סופר 058-4480241

ישיבת כרם ביבנה מקימה בית מדרש עם שליחות גדולה

בעזרת ה', בשנה הבאה תוקם ישיבה חדשה בגבעת זאב מבית ישיבת כרם ביבנה, ביזמת ובשיתוף הגרעין התורני והקהילה הדתית לאומית במקום.

בישיבה יתן דגש על לימוד תורה בעיון ובעומק, לימודי אמונה משמעותיים, מתוך תחושת שליחות ואחריות להגדלת תורה בעם ישראל.

ישיבת כרם ביבנה
גבעת זאב